

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

mardi
25-04-2006
Matin

dinsdag
25-04-2006
Voormiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de Mme Marie Nagy à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les dénaturalisations" (n° 11070) 1

Orateurs: **Marie Nagy, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Interpellation de M. Bart Laeremans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lenteur des enquêtes dans certains grands dossiers financiers" (n° 839) 2

Orateurs: **Bart Laeremans, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Question de M. Francis Van den Eynde à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la surpopulation de la prison de Gand" (n° 11140) 5

Orateurs: **Francis Van den Eynde, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Question de M. Alfons Borginon à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les obligations militaires en cas de pluralité de nationalités" (n° 11128) 8

Orateurs: **Alfons Borginon**, président du groupe VLD, **Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Question de M. Servais Verherstraeten à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la préparation dans le cadre d'une adoption intrafamiliale" (n° 11134) 11

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre le racisme au niveau européen" (n° 11150) 12

Orateurs: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Interpellation de M. Gerolf Annemans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'enregistrement des communications GSM d'un parlementaire par un juge d'instruction d'Anvers" (n° 842) 14

Orateurs: **Gerolf Annemans**, président du groupe Vlaams Belang, **Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Motions 17

Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la suppression des noms des agents verbalisateurs" 18

INHOUD

Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de denaturalisaties" (nr. 11070) 1

Sprekers: **Marie Nagy, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de trage onderzoeken in grote financiële dossiers" (nr. 839) 2

Sprekers: **Bart Laeremans, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de overbevolking in de Gentse gevangenis" (nr. 11140) 5

Sprekers: **Francis Van den Eynde, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Vraag van de heer Alfons Borginon aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "dienstplicht in geval van meervoudige nationaliteit" (nr. 11128) 8

Sprekers: **Alfons Borginon**, voorzitter van de VLD-fractie, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de voorbereiding in het kader van een intrafamiliale adoptie" (nr. 11134) 11

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de strijd tegen racisme op Europees vlak" (nr. 11150) 12

Sprekers: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het registreren van het gsm-verkeer van een parlementslid door een onderzoeksrechter te Antwerpen" (nr. 842) 14

Sprekers: **Gerolf Annemans**, voorzitter van de Vlaams Belang-fractie, **Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Moties 17

Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schrappen van de namen van" 18

sur des copies de procès-verbaux" (n° 11187)

Orateurs: **Patrick De Groote, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

verbaliserende agenten op afschriften van processen-verbaal" (nr. 11187)

Sprekers: **Patrick De Groote, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'utilisation d'éthylomètres non étalonnés" (n° 11189)

Orateurs: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het gebruik van niet-geijkte alcoholmeters" (nr. 11189)

Sprekers: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la charge de travail des magistrats des sections financières" (n° 11241)

Orateurs: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de werklast van de financiële magistraten" (nr. 11241)

Sprekers: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en minister van Justitie

Questions jointes de
- M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la collaboration entre la police anversoise et le corps de sécurité" (n° 11244)

- Mme Greet van Gool à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le corps de sécurité à Anvers" (n° 11381)

Orateurs: **Claude Marinower, Greet van Gool, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Samengevoegde vragen van
- de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "de samenwerking van de Antwerpse politie met het veiligheidskorps" (nr. 11244)

- mevrouw Greet van Gool aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "het veiligheidskorps in Antwerpen" (nr. 11381)

Sprekers: **Claude Marinower, Greet van Gool, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en ministre van Justitie

Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la désignation de coordinateurs en matière de drogues" (n° 11262)

Orateurs: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice, **Sabien Lahaye-Battheu**

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "de aanstelling van drugscoördinatoren" (nr. 11262)

Sprekers: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en ministre van Justitie, **Sabien Lahaye-Battheu**

Questions jointes de
- M. Servais Verherstraeten à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lecture des jugements" (n° 11305)

- M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lecture obligatoire des jugements lors des audiences" (n° 11385)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Samengevoegde vragen van
- de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "het voorlezen van vonnissen" (nr. 11305)

- de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "het verplicht voorlezen van vonnissen op de terechtzitting" (nr. 11385)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en ministre van Justitie

Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'aide financière belge octroyée dans les territoires palestiniens" (n° 11319)

Orateurs: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-première ministre et ministre de la Justice

Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en ministre van Justitie over "Belgische financiële steun in de Palestijnse gebieden" (nr. 11319)

Sprekers: **Claude Marinower, Laurette Onkelinx**, vice-eerste minister en ministre van Justitie

COMMISSION DE LA JUSTICE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

du

van

MARDI 25 AVRIL 2006

DINSDAG 25 APRIL 2006

Matin

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.17 uur door mevrouw Martine Taelman, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.17 heures par Mme Martine Taelman, présidente.

01 Question de Mme Marie Nagy à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les dénaturalisations" (n° 11070)

01 Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de denaturalisaties" (nr. 11070)

01.01 Marie Nagy (ECOLO): Madame la présidente, madame la ministre, d'après le journal "Le Soir" de ce samedi 25 mars, votre projet de loi "qui sera déposé au Conseil des ministres après les vacances de Pâques prévoit la possibilité de retirer la nationalité belge à celui qui a commis une faute manifeste pour l'obtenir, par exemple en cas de mariage blanc."

Cette dénaturalisation serait toutefois limitée aux cinq années qui suivent l'acquisition de la nationalité belge. Le projet prévoit aussi d'allonger le délai accordé au parquet et à l'Office des étrangers pour remettre leur avis. Ce délai est actuellement d'un mois. Il pourrait passer à trois ou six mois. Voici l'information parue dans la presse.

Mme la ministre peut-elle me donner quelques explications sur les lignes directrices de son projet de loi?

01.01 Marie Nagy (ECOLO): Volgens de krant "Le Soir" van zaterdag 25 maart voorziet uw wetsontwerp dat de Ministerraad na het paasreces zal worden voorgelegd, in de mogelijkheid om wie manifest in de fout gegaan is om de Belgische nationaliteit te verwerven (bv. via een schijnhuwelijk), die nationaliteit weer te ontnemen.

Denaturalisatie zou evenwel slechts gedurende vijf jaar na de verwerving van de Belgische nationaliteit mogelijk zijn.

Het ontwerp bepaalt voorts dat het parket en de Dienst Vreemdelingenzaken meer tijd krijgen om hun advies in te dienen: de termijn wordt van één maand op drie of zes maanden gebracht.

Kan u ons de krachtlijnen van dat ontwerp nader toelichten?

01.02 Laurette Onkelinx, ministre: Madame Nagy, j'ai effectivement signalé, dans le cadre d'une précédente question qui m'a été posée le 23 mars dernier, que j'étais d'accord d'adapter notre Code de la nationalité sur certains points qui posent problème, en ce compris l'introduction de la possibilité de déchoir quelqu'un de sa nationalité si celle-ci a été obtenue par fraude.

Je tiens à préciser que ceci ne constitue pas une dénaturalisation,

01.02 Minister Laurette Onkelinx: Ik heb inderdaad laten weten dat ik instem met een wijziging van ons Wetboek van de Belgische nationaliteit met betrekking tot een aantal pijnpunten, en in dat verband ook met de invoering van de

comme vous l'avez appelée, mais il s'agit uniquement de permettre d'enlever la nationalité belge à une personne qui l'a obtenue par des moyens frauduleux et qui n'était donc pas dans les conditions pour accéder à ce statut.

A ce stade, je ne peux que répéter ce que j'ai déjà dit, à savoir que ces textes seront présentés à mes collègues du gouvernement au prochain Conseil des ministres; mon intention est qu'ils soient déposés à la Chambre avant le mois de juin 2006. A ce moment-là, nous pourrions débattre de ces adaptations.

mogelijkheid om iemand de nationaliteit te ontnemen indien die persoon de nationaliteit op frauduleuze wijze verkregen heeft.

Ik moet er wel aan toevoegen dat het niet gaat om een denaturalisatie, maar enkel om de mogelijkheid om iemand die langs frauduleuze weg Belg geworden is en dus sowieso nooit aan de voorwaarden voldaan heeft om tot Belg genaturaliseerd te worden, de nationaliteit te ontnemen.

De teksten zullen op de volgende vergadering van de Ministerraad worden voorgelegd, en ik wil ze nog vóór juni 2006 bij de Kamer indienen.

01.03 Marie Nagy (ECOLO): Je remercie la ministre pour cette réponse. Je resterai évidemment très attentive aux modifications éventuelles de ce projet. Le cas échéant, je ne manquerai pas de revenir sur une autre question qui aborde également la loi sur la naturalisation, celle de la double nationalité pour les Belges. Dans une précédente réponse, Mme la ministre avait indiqué qu'elle ne souhaitait pas modifier la loi sur la naturalisation.

01.03 Marie Nagy (ECOLO): Ik zal met de grootste aandacht kennis nemen van de eventuele wijzigingen die met dit ontwerp worden aangebracht, en zal indien nodig nog terugkomen op de kwestie van de dubbele nationaliteit voor Belgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Interpellatie van de heer Bart Laeremans tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de trage onderzoeken in grote financiële dossiers" (nr. 839)

02 Interpellation de M. Bart Laeremans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lenteur des enquêtes dans certains grands dossiers financiers" (n° 839)

02.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in het dossier Pineau-Valencienne was een heel opmerkelijk element de stevige bolwassing die de Belgische overheid van het Brussels gerecht heeft gekregen.

Volgens de krantenberichten is de verantwoordelijke voor de niet-veroordeling omwille van de overschrijding van de redelijke termijnen de Belgische overheid die te weinig middelen ter beschikking stelde om een dergelijk ingewikkeld financieel onderzoek te voeren.

Mevrouw de minister, dat is een ongelooflijke blamage voor ons gerecht. Dit onderzoek kost immens veel geld. Er is een schuldige gevonden. Er is echter geen veroordeling, zelfs geen voorwaardelijke veroordeling, zelfs geen symbolische straf, terwijl de feiten zeer ernstig waren en men van een grootschalig misdrijf kan spreken.

Ik citeer even wat in een van de kranten stond over een van de mededaders, om even aan te duiden om wat voor opzet het ging. De betrokkene - die als enige werd veroordeeld - trad destijds op als bestuurder van talrijke offshore vennootschappen van de groep

02.01 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Dans l'affaire Pineau-Valencienne, la non-condamnation a été prononcée pour cause de dépassement du délai raisonnable. Selon la presse, les autorités belges sont responsables de ce dépassement étant donné que les moyens libérés pour mener une enquête financière aussi complexe étaient insuffisants. Le fait que le dossier ait été bouclé en 1998 mais n'ait été renvoyé par la chambre du conseil qu'en 2002 pose également question.

Quelles ont été les différentes phases de l'enquête et combien d'enquêteurs ont-ils été mobilisés

Schneider die behoorde tot het zogenaamde koninkrijk van het duister. De geheime oorlogskas van de groep bestond uit een wirwar van brievenbusfirma's in exotische oorden.

Het is duidelijk - en dat werd ook door de rechtbank vastgesteld - dat de heer Pineau-Valencienne hiervan op de hoogte was. Hij was daarbij hoe dan ook betrokken en heeft niet het nodige gedaan om grote kuis te houden in het mierenest, zoals de rechter het noemde.

Dit arrest roept uiteraard heel wat vragen op. Ook het bericht dat het dossier werd afgerond in 1998 maar pas in 2002 door de raadkamer werd doorverwezen en bijgevolg vier heeft jaar stilgelegd; roept heel wat concrete vragen op.

Ten eerste, kunt u een overzicht geven van de verschillende fasen in het onderzoek en het aantal speurders dat tijdens deze verschillende fasen werd ingezet?

Ten tweede, kunt u meedelen waar en wanneer de vertraging zich precies heeft voorgedaan?

Ten derde, werden er in dit dossier ooit vragen gesteld om extra mankracht of werden er klachten geuit wegens een tekort aan speurders? Indien ja, door wie werden deze vragen of klachten gesteld, door wie werden ze beoordeeld en werd hieraan gevolg gegeven of niet?

Ten vierde, klopt het dat het onderzoek de facto was afgerond in 1998, maar dat er pas in 2002 door de raadkamer werd doorverwezen? Indien ja, kunt u dit verklaren? Wie is er verantwoordelijk voor deze vertraging? Heeft het parket het dossier soms laten liggen? Waren of zijn er onvoldoende parketmagistraten die beslagen zijn in deze materie en krijgen die mensen voldoende bijstand of niet?

Ten vijfde, hoe reageert u op de ferme sneer aan het adres van de Belgische overheid en bijgevolg aan u? Welke initiatieven hebt u genomen om dergelijke afgang in de toekomst niet meer te moeten meemaken? De blamage slaat immers vooral op de leiding van Justitie.

Ten zesde, hoever staat het met de andere, grote, financiële onderzoeken die lopende zijn? Zijn er in Brussel nog andere, belangwekkende financiële dossiers die op een of andere wijze zijn geblokkeerd, worden vertraagd of vertraging oplopen en die gelijkenissen vertonen met wat wij hier hebben meegemaakt? Zijn er ook in andere arrondissementen gelijkaardige dossiers geblokkeerd? Kan u daarover uitleg geven?

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, ik geef u de elementen waarover ik reeds beschik.

In september 1993 werd de onderzoeksrechter op de hoogte gebracht van de feiten in het dossier. Tientallen speurders werden ingezet om in september en oktober 1993 gelijktijdig huiszoekingen te verrichten op de verschillende sociale zetels van de betrokken bedrijven en in de woningen van de geïdentificeerde personen. Alle gegevens die werden verzameld, dienden nadien te worden geanalyseerd. Enkele weken

pour chacune de ces phases? Où et quand des retards ont-ils été enregistrés au cours de l'enquête? Dans l'affirmative, du fait de qui et quelles suites ont-elles été données à ces retards? Est-il exact que l'enquête a été bouclée en 1998 et que la chambre du conseil n'a renvoyé le dossier qu'en 2002? Qui est responsable de ce retard? Les magistrats du parquet spécialisés en la matière sont-ils en nombre suffisant et bénéficient-ils d'une assistance suffisante? Quelles initiatives la ministre prend-elle pour éviter de telles situations dans le futur? Où en sont les autres grandes enquêtes financières et lesquelles sont-elles éventuellement bloquées, non seulement à Bruxelles mais aussi dans d'autres arrondissements?

02.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Le juge d'instruction a été informé en septembre 1993 des faits inscrits dans le dossier. Des dizaines d'enquêteurs ont été mobilisés lors d'une série de perquisitions. Quelques semaines plus tard, un expert financier a été désigné pour analyser les données

later werden gerechtsdeskundigen aangesteld.

Het onderzoek werd daarna uitgevoerd door een beperkte groep van politiemensen, de onderzoeksrechter en de gerechtelijke expert.

In februari 1998 diende de expert zijn eindverslag over een aantal aspecten van het onderzoek in. De expert heeft grote moeilijkheden ondervonden bij het samenstellen van de puzzel van de vele activiteiten van de tientallen offshorevennootschappen die in het dossier opdoken.

Een aantal raadslieden formuleerde een reeks opmerkingen, waarop door de expert in december 1998, in oktober 1999 en in oktober 2000 werd geantwoord

Ondertussen werden door de onderzoeksrechter natuurlijk andere opdrachten uitgeschreven. De uitvoering daarvan werd gedeeltelijk bemoeilijkt door de tijdelijke overheveling van enkele speurders uit het dossier naar de cel-Dutroux in de loop van 1995.

Het dossier werd in juli 1998 aan het parket meegedeeld. Dat betekende echter niet dat het gerechtelijk onderzoek werd afgesloten. De partijen werden van de mededeling van het dossier in kennis gesteld. Zij hebben dan ook bijkomende onderzoeksmaatregelen gevraagd.

Tot in juli 2001 werd door de verdachten om voornoemde maatregelen gevraagd. De laatste ervan werden in maart 2002 door de kamer van inbeschuldigingstelling verworpen.

Het openbaar ministerie kon niet eerder dan in 2001 overgaan tot het opstellen van de vordering tot verwijzing. In de loop van 2002 werd het dossier behandeld voor de raadkamer in verband met de regeling voor de rechtspleging. Ik stel vast dat het parket minder dan vier maanden na de laatste onderzoeksopdrachten klaar was met de eindvordering.

Ook de rechtbank heeft op nauwelijks tien maanden tijd het hele dossier moeten instuderen om alle mechanismen te begrijpen, vermits in juli 2004 de zaak werd ingeleid voor de correctionele rechtbank. Het onderzoek ter zitting vond plaats tussen 11 januari en 30 november 2005.

Niemand kan ontkennen dat dit dossier door zijn omvang en complexiteit een uitzonderlijk karakter heeft en dus ook niet mag vergeleken worden met enig ander dossier dat voor de correctionele rechtbank wordt behandeld. Het feit dat het vonnis 479 bladzijden telt bevestigt dit alleen maar.

Het is dan ook een veelheid aan factoren dat ervoor gezorgd heeft dat het 12 jaar heeft geduurd vooraleer een vonnis kon worden geveld. Als minister van Justitie heb ik slechts invloed op een beperkt aantal factoren.

Een van die factoren betreft het deskundigenonderzoek in financiële dossiers. In dit soort van onderzoeken is immers niet het aantal politiemensen dat kan worden ingezet, van groot belang. Deze zijn natuurlijk nodig om huiszoeken en dergelijke te verrichten. Veel

recueillies. La reconstitution du puzzle d'activités et de sociétés "off-shore" fut très compliquée. Un groupe restreint de policiers, le juge d'instruction et l'expert judiciaire ont mené l'enquête.

En février 1998, l'expert judiciaire a déposé son rapport final sur certains aspects de l'enquête. Plusieurs avocats ont ensuite formulé des remarques auxquelles l'expert a répondu en décembre 1998, en octobre 1999 et en octobre 2000. Entre-temps, des devoirs d'enquête supplémentaires, dont l'exécution a été compliquée par le transfert temporaire de quelques enquêteurs à la cellule Dutroux en 1995, avaient été ordonnés.

L'enquête n'était pas clôturée lorsque le dossier a été transmis au parquet en juillet 1998. Après avoir informé les parties de la transmission du dossier au parquet, des mesures d'instruction supplémentaires ont été demandées en juin 2001. La chambre des mises en accusation a rejeté les dernières en date en mars 2002. Le ministère public n'a pu introduire son recours avant 2001. Le dossier a été traité en 2002 devant la chambre du conseil en ce qui concerne le règlement de la procédure.

Quatre mois après les derniers devoirs d'instruction, le parquet présentait sa requête finale. Le tribunal disposait d'à peine dix mois pour examiner l'ensemble du dossier étant donné que l'action avait été intentée devant le tribunal correctionnel en juin 2004. L'instruction à l'audience a eu lieu du 11 janvier au 30 novembre 2005. Dans le cadre de ce dossier complexe et volumineux, le jugement rendu comptait finalement 479 pages.

En tant que ministre de la Justice, je ne peux influencer que certains facteurs qui ont une incidence sur la rapidité de l'enquête, entre

belangrijker is echter de kwaliteit van de gerechtsdeskundigen waarop beroep kan worden gedaan. Hoe beter de kwaliteit van de deskundigen, hoe sneller hun verslag wordt neergelegd en hoe kwaliteitsvoller hun werk is.

In het kader van een zeer omvangrijk financieel onderzoek dat momenteel te Gent loopt heb ik extra maatregelen genomen opdat de onderzoekers ook een beroep zouden kunnen doen op grote firma's gespecialiseerd in forensische auditing. Dergelijke firma's werken immers aan tarieven die een veelvoud zijn van de normale tarieven van de deskundigen in gerechtszaken. Door de maatregelen die ik heb genomen is hieraan verholpen.

Deze maatregelen vereisen een grote financiële inspanning. Ik wens dergelijke inspanningen te blijven leveren, doch dit kan alleen in de gerechtelijke dossiers die daartoe worden geselecteerd.

02.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Ik dank de minister voor haar tamelijk uitvoerig antwoord. Het probleem zit hem inderdaad niet bij de politieagenten – dat heb ik ook niet willen insinueren – maar toch duidelijk bij, onder meer, het parket, dat natuurlijk ook beroep moest doen op experts. Als men uiteindelijk als resultaat heeft dat men naast een bedrag van enkele miljarden grijpt, dan zijn de financiële inspanningen waartoe u nu overgaat om extra firma's in te schakelen, ten zeerste lonend. Men komt erg laat tot die conclusie. In elk geval is er dan toch op dat vlak een verbetering. Ik hoop dat u dat niet in enkele dossiers doet, maar in alle dossiers waarin sprake is of kan zijn van grootschalige fraude, want dat geld wordt teruggewonnen doordat men sneller kan optreden en er effectief voor kan zorgen dat een deel van de bedragen die met de oplichting te maken hebben, worden gerecupereerd.

Ik zal op basis van uw antwoord nog een aantal schriftelijke vragen stellen, want het is natuurlijk niet volledig. Hoe dan ook, als in 2002 de zaak voor de raadkamer komt en er pas in 2006 een uitspraak is, dan is er daar toch ook een ernstig probleem van vertraging. U spreekt van tien maanden instuderen, maar met tien maanden vult men geen periode van vier jaar op.

Ik kom ten slotte tot de vaststelling dat men de betrokkene enkel heeft schuldig verklaard, maar geen straf heeft gegeven omdat de zaak te lang geduurd heeft, terwijl uiteindelijk hijzelf, door zijn ingewikkelde constructies, daarvoor mee verantwoordelijk is. Ik denk dat op dat vlak de problematiek van de redelijke termijn mag herbekeken worden. Als men zelf verantwoordelijk is voor het verlengen en vertragen van het onderzoek, dan mag die wel eens anders ingeschat worden dan voor zogenaamde kleinere criminelen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Vraag van de heer Francis Van den Eynde aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de overbevolking in de Gentse gevangenis" (nr. 11140)

03 Question de M. Francis Van den Eynde à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la surpopulation de la prison de Gand" (n° 11140)

03.01 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, begin april was de

autres la procédure d'expertise dans les dossiers financiers. Dans le cadre d'une importante enquête financière à Gand, j'ai pris des mesures supplémentaires pour que les enquêteurs puissent également faire appel à de grandes sociétés spécialisées dans l'audit légal. Des efforts financiers importants doivent dès lors être consentis et je suis prête à continuer à les fournir dans certains dossiers judiciaires spécialement sélectionnés.

02.03 Bart Laeremans (Vlaams Belang): En effet, le problème ne vient pas de la police mais du parquet. Des milliards auraient pu être récupérés dans cette affaire. Dans ce type d'enquête, les efforts financiers portent leurs fruits. J'espère que de tels efforts financiers sont faits dans tous les dossiers de fraude à grande échelle car ces dépenses peuvent être récupérées. Je poserai une série de questions écrites à ce propos.

C'est le coupable qui a fait en sorte que cette affaire, qui avait été présentée devant la chambre du conseil en 2002, ne soit traitée devant le tribunal qu'en 2006. Concernant le délai raisonnable, il faudrait distinguer les grands fraudeurs qui ralentissent eux-mêmes la procédure des petits criminels.

03.01 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Début avril, 363

Gentse gevangenis voor de zoveelste keer overbevolkt. Er zaten op dat ogenblik 363 gedetineerden, terwijl er maar 326 bedden zijn. Sterker: 363 gedetineerden, terwijl er volgens de christelijke vakbond die ik daarover heb ondervraagd, slechts echt plaats is voor 249 gevangenen. Dat maakt dus een verschil uit van bijna 100, wat niet te veronachtzamen is.

Bovendien stelt zich ook een probleem inzake gedetineerden met psychische problemen. Men beschikt over aangepaste opvang voor 55 van die mensen en momenteel – ik bedoel begin april, bij het indienen van de vraag – zitten er 75. Er is daar dus een chronisch probleem van overbevolking en die terminologie is niet overdreven. Toen u hierover werd ondervraagd door een krant, zou u hebben geantwoord dat er wel een nieuwe psychiatrische gevangenis in Gent zal worden gebouwd, maar dat het nog wel een tijdje zou duren – jaren, volgens de krant – eer die nieuwe gevangenis er zou zijn. U zou daaraan hebben toegevoegd dat in Amerika is bewezen dat hoe meer gevangenen er zijn, hoe meer mensen er worden veroordeeld. Ik weet niet of dit waar is, maar als u dat zou hebben gezegd, wel, bouw dan geen gevangenen meer, breek de gevangenen af, sluit ze, en het probleem van de criminaliteit in dit land zal dan totaal opgelost zijn.

(protest van de minister)

Ik hoor u graag daaromtrent, want ik weet dat dit sociologenpraat is. U bent boos omdat wij daarmee lachen?

03.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Hoeveel minuten mag een mondelinge vraag duren?

03.03 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): Hola, Mme la ministre is boos!

La **présidente**: Trois minutes! Et elles sont à présent passées, ces trois minutes!

03.04 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, is de minister nu ook al voorzitter van deze commissie of bent u voorzitter! Het is niet omdat madame opkomt in Schaarbeek dat zij baas is in het Parlement.

De **voorzitter**: Mijnheer Van den Eynde, mevrouw de minister stelt een vraag en ik antwoord daarop. Het is drie minuten voor een vraag en die zijn nu zowat voorbij. Ik vraag u dus om af te sluiten.

03.05 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): Ik zal mijn vraag beëindigen. Dat was geen vraag, mevrouw de voorzitter: in het beste geval kan men dat een retorische vraag noemen. Als mevrouw de minister mij wil intimideren, is zij aan het verkeerde adres.

Ik herhaal mijn vraag. Blijft u bij die stelling? Wat gaat u doen met de overbevolking in Gent?

03.06 Minister **Laurette Onkelinx**: De totale gedetineerdenpopulatie in de Belgische gevangenen bedraagt vandaag 9.672 gedetineerden. In de gevangenis van Gent verblijven er vandaag 333

détenus séjournaient dans la prison de Gand, alors que cette dernière ne compte que 326 lits. Selon le syndicat chrétien, la prison ne compterait que 249 places. Les détenus présentant des problèmes psychologiques sont également victimes de la surpopulation. Début avril, on en comptait 75 à la prison de Gand alors qu'il n'y a de place que pour 55 détenus de ce type.

Dans la presse, la ministre a minimisé le problème chronique de la surpopulation. Elle a déclaré qu'une nouvelle prison pour internés était prévue à Gand mais qu'il faudrait encore probablement attendre plusieurs années avant qu'elle soit opérationnelle. Elle a ajouté que des études réalisées en Amérique avaient prouvé que la construction de prisons supplémentaires entraînait une hausse du nombre de condamnés. La solution est donc simple: fermez toutes les prisons et la criminalité disparaîtra!

03.05 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): La ministre maintient-elle cette position? Quelles solutions compte-t-elle apporter au problème de la surpopulation?

03.06 **Laurette Onkelinx**, ministre: Les prisons belges comptent actuellement 9.672

mannelijke gedetineerden. Gent heeft 326 bedden op de mannenafdeling en 12 bedden op de andere afdeling. De overbevolking is nog relatief in vergelijking met sommige andere probleeminrichtingen.

Momenteel zijn er in de Gentse gevangenis praktisch geen gedetineerden die op een matras op de grond slapen. Het probleem van de overbevolking is geen exclusief Gents probleem. Alle gevangenissen zijn momenteel overbevolkt. Een grondige analyse van de oorzaken wordt uitgevoerd.

Mijn administratie volgt de situatie op de voet en neemt alle mogelijke maatregelen om de overlast van de overbevolking over de verschillende gevangenissen te verdelen. De invloed van de fluctuerende instroom van beklaagden via raadkamers en kamers van inbeschuldigingstelling is niet te controleren en zorgt voor pieken in de gedetineerdenbevolking van de arresthuizen.

détenus. On dénombre 333 détenus masculins à Gand. La section hommes compte 326 lits et les autres sections en comptent douze. Par rapport à d'autres établissements pénitentiaires, la situation à Gand n'est donc pas si mauvaise.

Le problème de la surpopulation fait actuellement l'objet d'une analyse approfondie. Mes services suivent la situation et s'efforcent de répartir autant que possible la surpopulation entre les prisons. L'afflux d'inculpés par l'intermédiaire de la chambre du conseil et de la chambre des mises en accusation fluctue et est dès lors difficile à contrôler.

03.07 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Is het de gewoonte in dit Huis dat ministers antwoorden op de vragen, mevrouw de voorzitter, want dit is natuurlijk geen antwoord? Ik heb de minister cijfers gegeven. Ik heb eraan toegevoegd dat het cijfers waren van begin april. U weet hoe het systeem in dit Huis functioneert. Een vraag die men indient, kan niet onmiddellijk worden gesteld. Ik heb deze vraag op uw verzoek trouwens, mevrouw de voorzitter, vorige week uitgesteld.

03.07 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ce n'est pas une réponse. Je communique des chiffres datant de début avril et la ministre répond par des chiffres de fin avril et affirme que le problème se situe ailleurs. Je rappelle que j'ai reporté cette question à la demande de la présidente.

De **voorzitter**: En op verzoek van de collega's.

La **présidente**: Et à la demande des collègues.

03.08 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Dat hebben ze mij niet gezegd. Het was uw verzoek. Maar dat speelt nu eigenlijk geen rol.

De **voorzitter**: De heer Wathelet is mij dat komen vragen.

La **présidente**: M. Wathelet m'en a priée.

03.09 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Het is heel vriendelijk dat u de woordvoerder was van de heer Wathelet van de oppositie. Dat pleit voor uw democratische ingesteldheid.

Ik heb die vraag toen uitgesteld. Ik stel vragen met cijfers van begin april en wat krijg ik als antwoord. De cijfers van eind april en de opmerking dat de problemen ergens anders liggen. Ik heb ook nooit beweerd dat er ergens anders geen problemen zijn. Ik heb de vraag gesteld wat er zal gebeuren in Gent. Ik heb daarop geen antwoord gekregen. Er is zelfs niet verwezen naar de nieuwe gevangenis.

Op de fameuze uitspraak "hoe meer gevangenissen, hoe meer gedetineerden" krijg ik helemaal geen reactie. Ik denk dat de minister van mening blijft dat de criminaliteit naar beneden gaat als men gevangenissen sluit. Ik feliciteer haar met deze stellingneming die op zijn minst het voordeel heeft humoristisch te zijn.

03.10 Laurette Onkelinx, ministre: Les incursions de M. Van den Eynde en commission de la Justice ne relanceront pas le débat. J'ai expliqué à maintes reprises l'ensemble des possibilités pour diminuer la population carcérale.

Monsieur Van den Eynde, ce n'est pas en venant de temps en temps, en vous faisant remarquer, que vous ferez avancer le "schmilblick"!

03.11 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Ik heb het laatste woord.

De **voorzitter**: U hebt nog een minuutje de tijd om te repliceren.

03.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Dat is natuurlijk de schuld van de minister. Het is niet omdat de minister het laatste woord neemt dat ze het laatste woord zal hebben. Wij Vlamingen plooiën niet zo gemakkelijk voor Waals geweld.

Mevrouw de minister, ik herhaal dat als u de stelling huldigt dat afschaffing van de gevangenis, de criminaliteit naar beneden haalt, dan verwacht ik u op elke hoek van de straat met cijfers en dan zal ik u graag aan het werk zien.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Vraag van de heer Alfons Borginon aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "dienstplicht in geval van meervoudige nationaliteit" (nr. 11128)

04 Question de M. Alfons Borginon à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "les obligations militaires en cas de pluralité de nationalités" (n° 11128)

04.01 Alfons Borginon (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in deze vraag komt dienstplicht zijdelings ter sprake. Het is eigenlijk een vraag over de dubbele nationaliteit.

U zult zich misschien herinneren dat wij in dit Parlement een tijd geleden een colloquium hebben georganiseerd – met ook heel wat deelnemers vanuit het buitenland overigens – en dat er ook allerlei wetsvoorstellen werden ingediend door collega's van zowat alle politieke partijen. Er is een vrij breed draagvlak om de dubbele nationaliteit toe te laten in ons recht.

De behandeling, die voornamelijk in de Senaat heeft plaatsgehad, botste op het feit dat er een verdrag bestond uit 1963 dat tot doelstelling had om de gevallen van de dubbele nationaliteit te verminderen. Dat speelde ons juridisch parten.

Er is heel wat discussie rond geweest. Ik heb uit het antwoord van de minister van Justitie, op een vraag van senator Roelants du Vivier, afgeleid dat er beweging is in het dossier, in die zin dat de minister van Justitie aan de bevoegde diensten van de FOD Buitenlandse Zaken de opdracht heeft gegeven om dat verdrag inzake de dubbele nationaliteit partieel op te zeggen, met name het hoofdstuk 1 dat het debat het meest in de weg staat.

Dat verdrag heeft uiteraard ook nog een andere component,

03.10 Minister Laurette Onkelinx: De interventies van de heer Van den Eynde zullen het debat niet opnieuw op gang brengen; ik heb al verscheidene malen uiteengezet welke de diverse mogelijkheden zijn om de gevangenisbevolking terug te dringen.

03.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Donc, moins de prisons conduirait à moins de criminalité! J'aimerais beaucoup voir la ministre à l'oeuvre!

04.01 Alfons Borginon (VLD): Au sein de notre Parlement, un front solide s'est constitué en faveur de l'introduction de la double nationalité dans notre système juridique. À cette fin, la ministre veut dénoncer l'article 1er du traité du 6 mai 1963 qui a trait à la réduction du nombre de cas de double nationalité. Pour que cette dénonciation soit possible, il faut néanmoins que tous les États signataires donnent leur assentiment. Mais il est beaucoup plus simple, comme l'Allemagne l'a fait, de dénoncer l'ensemble du traité.

Pourquoi la ministre préfère-t-elle maintenir le chapitre II sur les obligations militaires en cas de pluralité de nationalités au lieu de dénoncer directement tout le traité?

hoofdstuk 2, en dat is een discussie die gaat over de samenwerking inzake militaire dienstplicht met de verdragslidstaten in geval van dubbele nationaliteit.

De basisvaststelling is dat ik tevreden ben dat de minister dat initiatief heeft genomen. Ik heb ook begrepen dat buitenlandse zaken dat heeft voortgezet. Alleen stel ik mij de vraag of wij niet een beetje een ongelukkige procedure volgen, in die zin dat blijkbaar, wanneer men een partiële opzegging doet van een verdrag, dit niet eenzijdig kan, waarbij men zeker is dat het verdrag effectief is opgezegd na verloop van een zekere tijd. Voor de partiële opzegging heeft men immers de toestemming nodig van alle lidstaten die het verdrag hebben ondertekend. Welnu, dat zijn er toch nog altijd wel een tiental, hoewel een aantal ervan niet meer gebonden zijn door het deel dat wij nu opzeggen. Andere staten, zoals Duitsland, hebben dat verdrag al integraal opgezegd.

Mevrouw de minister, zitten we daarmee niet in een straatje zonder einde? Zijn we niet verplicht om te wachten tot Oostenrijk, Denemarken, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, eventueel zelfs Spanje, Zweden en het Verenigd Koninkrijk, omdat die hoofdstuk 2 van het verdrag wel handhaven en hoofdstuk 1 niet, via diplomatieke weg meedelen dat het wel kan?

Ik heb het gevoel dat het een oefening is die vrij lang duurt. Waarom kiest men niet voor de simpele weg en dus voor het opzeggen van het verdrag zoals Duitsland dat gedaan heeft. Dan is het probleem op een jaar tijd afgerond.

U zal zeggen dat de dienstplichtwetten nog altijd bestaan in dit land. Dat is natuurlijk waar, maar de uitvoering van de dienstplicht is al meer dan een decennium of langer, opgeschort. Er gaan ook in dit Parlement regelmatig stemmen op om die wetten sowieso af te schaffen omdat niemand de intentie heeft om de dienstplicht opnieuw in te voeren. Ik vind dat een vrij zwakke technische reden om niet de gemakkelijke weg te kiezen en het hele verdrag op te zeggen waardoor het probleem binnen het jaar kan opgelost zijn.

Vandaar mijn vraag, is die tweede weg niet gemakkelijker en waarom volgt u die niet?

04.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, zoals de heer Borginon zei, is het voor de opzeggingsprocedure van hoofdstuk 1 van het verdrag van 6 mei 1963 van de Raad van Europa, over de vermindering van de gevallen inzake de meervoudige nationaliteit, nodig dat er een interpretatieakkoord wordt gesloten tussen alle verdragsluitende staten, precies om te kunnen overgaan tot de opzegging van een deel ervan.

De secretaris-generaal van de Raad van Europa heeft in maart 2003 stappen gezet bij de 12 verdragsluitende staten. Men is hiermee nog steeds bezig. Er ontbreekt nog het akkoord van Ierland en Luxemburg. Ierland heeft in maart 2006 meegedeeld dat het zijn werkzaamheden voortzet maar dat het normaal zijn akkoord zal geven. Luxemburg wenst eerst zijn eigen nationaliteitswetgeving aan te passen alvorens zich uit te spreken over het interpretatieakkoord.

Aangezien geen enkel land zich formeel verzet tegen de voorgestelde

04.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: En ce qui concerne la dénonciation du chapitre I du traité du 6 mai 1963 du Conseil de l'Europe, toutes les parties contractantes doivent conclure un accord d'interprétation. Le secrétaire général du Conseil de l'Europe a pris contact à cet effet en mars 2003 avec les douze États concernés. Seuls l'accord de l'Irlande et du Luxembourg font encore défaut aujourd'hui. L'Irlande a fait savoir le mois dernier qu'elle poursuit ses travaux, mais qu'elle donnera son accord. Le Luxembourg souhaite

oplossing, is het van geen belang zich uit te spreken over de houding die men zou aannemen bij het mislukken van het akkoord.

Inzake het luik dienstplicht heeft, naar mijn weten, geen enkele verdragssluitende staat de wens geuit om de bepalingen van hoofdstuk 2 over dit luik, op te zeggen. Dit hoofdstuk maakt het niet alleen voor een persoon mogelijk zijn dienstplicht niet te vervullen in meerdere landen, het maakt het hem tevens mogelijk om, indien hij vrijgesteld is van die verplichtingen in het land waar hij zijn gewone woonplaats heeft, zijn dienstplicht niet te moeten vervullen in een ander land.

Deze bepalingen blijven nuttig want de dienstplicht bestaat nog in bepaalde verdragssluitende staten zoals Noorwegen en Oostenrijk. Bovendien kan men niet uitsluiten dat de dienstplicht op een dag opnieuw wordt ingevoerd in de staten waar deze afgeschaft is. Kortom, het opzeggen van hoofdstuk 2 lijkt niet gerechtvaardigd te zijn. Het gaat echter over vragen die buiten het kader van mijn bevoegdheden vallen. Indien men hierover verder wilt nadenken, zal dat met de minister van Landsverdediging moeten gebeuren.

04.03 Alfons Borginon (VLD): Twee elementen, mevrouw de minister. Mijn bekommernis is dat het dossier snel tot een goed einde wordt gebracht. Dat is de essentie. Ik dacht dat de weg van de volledige opzegging sneller zou kunnen verlopen. Als het uiteindelijk alleen over Noorwegen en Oostenrijk gaat waar het probleem van de dienstplicht nog zou kunnen spelen, dan meen ik dat daarvoor bilaterale akkoorden post factum mogelijk zijn.

Ik heb echter nog een klein vraagje over de interpretatie van uw antwoord. Moet ik uit uw antwoord besluiten dat alle daartoe bij deze conventie aangesproken lidstaten intussen hun werk hebben gedaan; dat Ierland ermee bezig is en dat eigenlijk alleen Luxemburg nog een potentieel probleem stelt? Zou het in dat geval niet zinvol zijn als hetzij de diensten van Buitenlandse Zaken, hetzij de diensten van de FOD Justitie die zich met nationaliteit bezighouden, contact opnemen met de Luxemburgse en/of de Ierse ambassade om in dat dossier vooruit te gaan? Het kan toch niet zijn dat wij moeten wachten tot men in Luxemburg beslist heeft over het lot van zijn eigen nationaliteit, met alle respect voor het Groothertogdom Luxemburg. Ik zou dat ook zeggen als het om een grote staat zou gaan. Is het dan zo dat zij ons een beetje kunnen gijzelen of niet?

04.04 Minister Laurette Onkelinx: Misschien kan er contact worden opgenomen met de minister van Buitenlandse Zaken.

04.05 Alfons Borginon (VLD): U hebt natuurlijk de lead in het dossier.

04.06 Minister Laurette Onkelinx: Ja, dat weet ik. Luxemburg gaat akkoord, ze vragen alleen een beetje tijd.

04.07 Alfons Borginon (VLD): In dat geval zal ik een aantal persoonlijke contacten leggen. Mevrouw de voorzitter, toevallig heb ik uw collega en voorzitter van de commissie voor Justitie van het Groothertogdom Luxemburg een aantal keren ontmoet. Ik denk dat ik

d'abord adapter sa propre législation relative à la nationalité avant de se prononcer sur l'accord d'interprétation. Aucun pays ne s'oppose formellement.

Aucun État n'a demandé de dénoncer également le chapitre II sur le service militaire obligatoire. Les dispositions en la matière demeurent utiles car le service militaire existe encore dans certains États contractants tels que la Norvège et l'Autriche. Il n'est en outre pas impossible que le service militaire soit réinstauré dans d'autres pays.

04.03 Alfons Borginon (VLD): L'important est de mener à bien le dossier. Je déduis de la réponse que les discussions internes se poursuivent encore au Luxembourg et en Irlande. La ministre ne pourrait-elle prendre contact avec les ambassades de ces pays pour leur exprimer notre souhait d'aller de l'avant?

04.06 Laurette Onkelinx, ministre: Le Luxembourg a marqué son accord mais demande seulement un peu de temps.

04.07 Alfons Borginon (VLD): Je vais m'adresser à mes contacts luxembourgeois.

eens met hem contact zal opnemen om te horen hoe de vork aan de steel zit.

De **voorzitter**: U hebt dus de contacten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de voorbereiding in het kader van een intrafamiliale adoptie" (nr. 11134)

05 Question de M. Servais Verherstraeten à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la préparation dans le cadre d'une adoption intrafamiliale" (n° 11134)

05.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de minister, sinds 1 september 2005 is de nieuwe adoptiewet van kracht. We hebben er hier in de commissie dan nog een kleine aanpassing aan aangebracht. Op dit ogenblik zou de toepassing van deze wet vertraging op het terrein teweegbrengen.

Eenzijds, mevrouw de minister, zijn er vertragingen bij de instanties die de maatschappelijke onderzoeken moeten voeren. Er is een eerste vonnis van de jeugdrechtbank die maatschappelijk onderzoek beveelt. Die maatschappelijke onderzoeken worden dan door de regionale overheden uitgevoerd. Daaraan zouden de eerste vertragingen, waarvoor u uiteraard niet bevoegd bent, te wijten zijn. Ik heb begrepen dat men binnen de Vlaamse regio een betere spreiding van dossiers aan het doen is via de centrale autoriteit en dat men extra personeel zal aanwerven.

Daarnaast zouden er zich echter ook wat het federale luik betreft vertragingen voordoen, namelijk bij het openbaar ministerie dat een verslag voor het herkomstland moet opmaken zodra de adoptanten krachtens een vonnis van de jeugdrechter geschikt zijn bevonden om interlandelijk te adopteren.

Vandaar ook mijn vragen aan u, mevrouw de minister. Wat zijn de redenen voor de vertraging bij het openbaar ministerie? Doen die vertragingen zich in alle gerechtelijke arrondissementen voor? Zo niet, in welke gerechtelijke arrondissementen doen deze vertragingen zich voor? Wat is de gemiddelde duur van de wachttijd vooraleer het verslag wordt verzonden naar het herkomstland? Ik heb begrepen dat wat de maatschappelijke dossiers betreft, het vooral in de provincie Antwerpen een probleem is. Zult u stappen zetten om die wachttijden in te korten? Het gaat vooral om het feit dat het maatschappelijk onderzoek krachtens artikel 1231 van het Gerechtelijke Wetboek moet gebeuren binnen de twee maanden. Zult u stappen kunnen zetten opdat ook wat het federale luik betreft deze termijnen kunnen gehaald worden? Ik weet wel dat dit geen vervaltermijnen zijn. Wat is de stand van zaken?

05.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Evenals mijn Vlaamse collega, mevrouw Inge Vervotte, meen ik dat ook bij de adoptie van een kind dat verwant is met de kandidaat-adoptanten of waarmee reeds een sociale en affectieve band bestaat een voorbereiding nodig is in het belang van het kind. Men moet ervan uitgaan dat elke adoptie, ook onder sociaal of familiaal verwanten, op een bepaalde leeftijd ernstige vragen bij het kind oproept. De adoptanten moeten hierop worden voorbereid in het belang van het welzijn van de adoptie.

05.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Les candidats à l'adoption doivent, dans le cadre d'une adoption intrafamiliale également, suivre une préparation et parfois se soumettre à une enquête sociale. Les retards sont manifestement très nombreux, tant au niveau des instances chargées de mener les enquêtes sociales - une compétence communautaire - qu'au niveau des rapports à rédiger par le ministère public pour le pays d'origine de l'enfant adopté - une compétence fédérale.

Quel est le motif des retards accusés par le ministère public? Dans quels arrondissements judiciaires sont-ils les plus importants? Quelles mesures la ministre prendra-t-elle pour veiller au respect des délais imposés par le Code judiciaire?

05.02 Laurette Onkelinx, ministre: L'adoption d'un enfant, même par un parent, requiert une bonne préparation. À partir d'un certain âge, chaque adoption soulève en effet de nombreuses questions chez un enfant.

Een vraag die mij wel relevant lijkt, is de vraag of de voorbereiding niet dient te worden gedifferentieerd naargelang de aard van de adoptie, endofamiliale interne adoptie, andere interne adoptie of internationale adoptie.

Deze vraag komt evenwel toe aan de bevoegde gemeenschapsministers. Ik kan u evenwel informeren dat deze er werk van maken om specifieke modules in te stellen. Het is aan hen om na te gaan of hun decreet in dat verband aanpassingen behoeft.

05.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in verband met de regionale bevoegdheden had ik reeds wat informatie ingewonnen, althans voor de Vlaamse Gemeenschap. Ik neem aan dat in Wallonië, waar er meer adopties zijn dan in Vlaanderen, het probleem nog acuter is.

Mevrouw de minister, ik heb geen antwoord gekregen over de problematiek met betrekking tot de verslagen die het openbaar ministerie moet maken en waar er ook wachtlijsten zouden bestaan.

05.04 Laurette Onkelinx, ministre: Votre question était relativement précise. La préparation ne relève pas de la compétence du gouvernement fédéral.

Het is niet mijn bevoegdheid!

05.05 Servais Verherstraeten (CD&V): De verslagen van het openbaar ministerie ressorteren toch onder uw bevoegdheid, mevrouw de minister?

05.06 Laurette Onkelinx, ministre: Oui, mais sur la base de ce que doivent décider les Communautés!

Ze moeten eerst beslissen!

05.07 Servais Verherstraeten (CD&V): In elk geval bent u toch verantwoordelijk voor de centrale autoriteit. Ik dacht dat er een permanente evaluatiegroep of werkgroep was die de wetgeving terzake zou evalueren. Ik suggereer dat de problematiek die zich op het terrein voordoet, daar toch onder de loep wordt genomen. Straks is er het gerechtelijk verlot en we zitten reeds met wachtlijsten. Ouders die zitten te wachten op kinderen, hebben geen nood aan een bijkomende flessenhals die door het gerechtelijk verlot zou worden veroorzaakt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de strijd tegen racisme op Europees vlak" (nr. 11150)

06 Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lutte contre le racisme au niveau européen" (n° 11150)

06.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, collega's, iets meer dan een jaar geleden heb ik u gevraagd naar de stand van zaken betreffende een kaderbesluit

La question se pose évidemment de savoir si les procédures des différentes formes d'adoption existantes ne doivent pas être différenciées. Il s'agit là toutefois d'une compétence des Communautés qui s'activent à l'élaboration des modules et qui décideront elles-mêmes s'il convient de modifier les décrets.

05.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Et qu'en est-il des temps d'attente au ministère public?

05.04 Minister **Laurette Onkelinx**: Het federaal niveau is niet verantwoordelijk voor de voorbereiding.

05.06 Minister **Laurette Onkelinx**: Dat is wel juist, maar op grond van wat de Gemeenschappen daarover moeten beslissen.

05.07 Servais Verherstraeten (CD&V): Les vacances judiciaires approchent. Pour éviter que les candidats adoptants ne doivent attendre plus longtemps encore, je demande que le groupe de travail compétent procède à une évaluation de la situation.

06.01 Claude Marinower (VLD): Le 1er mars 2005, la ministre a déclaré au sein de cette

tegen racisme en xenofobie dat toen besproken werd op de JAI. Volgens u was de doelstelling van het toenmalige voorzitterschap om een akkoord te bereiken tegen eind april 2005.

Een jaar later had ik graag van u vernomen wat de huidige stand van zaken is met betrekking tot deze problematiek.

Mocht het nog niet zijn goedgekeurd: is er een realisatie op korte termijn mogelijk?

Welke andere maatregelen worden voorbereid of zijn reeds uitgevoerd op Europees niveau in de strijd tegen racisme?

commission qu'un accord devait être obtenu pour la fin avril 2005 sur la décision-cadre européenne contre le racisme et la xénophobie.

Quel est l'état d'avancement de ce dossier? Cette décision-cadre sera-t-elle finalement approuvée? Quelles autres mesures contre le racisme sont-elles préparées ou sont-elles disponibles à l'échelle européenne?

06.02 Laurette Onkelinx, ministre: Ma réponse sera longue.

In november 2001 heeft de Commissie een voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat gedaan. Dat voorstel is vervolgens verschillende malen, onder het Spaanse, Deense, Griekse en Luxemburgse voorzitterschap, op de werkgroep van de Raad materieel strafrecht en op het Comité artikel 36 ter discussie geweest.

De doelstellingen van het voorstel voor een kaderbesluit ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat zijn de volgende: komen tot een gezamenlijke strafrechtelijke aanpak van racisme en vreemdelingenhaat in de Europese Unie door middel van de vaststelling van een aantal gedragingen waarvoor een minimale onderlinge afstemming van de straffen zal plaatsvinden en het verbeteren en bevorderen van de justitiële samenwerking door mogelijke obstakels weg te nemen.

De rechtsgrondslag van het voorstel is te vinden in artikel 29, waarin de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat als een van de middelen wordt voorgesteld om tot een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te komen.

Na de discussie op de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken in februari 2003 werd het dossier door het Griekse voorzitterschap in de koelkast gezet omdat over een aantal essentiële elementen van het kaderbesluit zeer uiteenlopende meningen bestonden. Met name over bepaalde delicten in verband met racisme en vreemdelingenhaat, zoals het publiekelijk vergoelijken van genocide, misdrijven tegen de menselijkheid en oorlogsmisdrijven en bepaalde ruime uitzonderingsmogelijkheden voor het strafrechtelijk aansprakelijk stellen van de gedefinieerde delicten, kon geen akkoord worden bereikt.

In 2005 besloot het Luxemburgse voorzitterschap dat punt weer op de agenda van de Raad te zetten om alsnog een akkoord over het kaderbesluit te forceren. Er werd besloten dat de werkgroep materieel strafrecht zich opnieuw over de tekst moest buigen, maar al snel bleek dat er ook op dat moment te grote verschillen tussen de lidstaten bestonden op essentiële punten.

In mei 2005 besloot het Luxemburgse voorzitterschap om de onderhandelingen over het dossier stop te zetten. Met de onderbreking van de werkzaamheden door het Luxemburgse

06.02 Laurette Onkelinx, ministre: En novembre 2001, la Commission européenne a formulé une proposition de décision-cadre relative à la lutte contre le racisme et la xénophobie, qui a ensuite été discutée à maintes reprises au sein du groupe de travail Droit pénal matériel. Les objectifs sont de mener une action judiciaire commune contre le racisme et la xénophobie au sein de l'Union européenne et d'améliorer et de favoriser la collaboration judiciaire. Le fondement légal figure à l'article 29 de la décision-cadre.

Après une discussion au sein du Conseil, la présidence grecque de l'Union a mis le dossier au frigo étant donné que certains délits liés au racisme et à la xénophobie ne faisaient pas l'unanimité. En 2005, la Présidence luxembourgeoise a demandé au groupe de travail Droit pénal matériel de réexaminer le texte. Il s'est néanmoins avéré que les divergences de vues fondamentales ne pouvaient être aplanies et en mai 2005, la présidence grecque a dès lors décidé de mettre un terme aux négociations.

Les négociations furent longues et laborieuses et il est dès lors improbable qu'un accord sera obtenu un jour sur la décision-cadre contre le racisme et la xénophobie.

Au sein de l'Union européenne, il existe toutefois l'Action commune

voorzitterschap begin juli 2005, lijkt het zeer onwaarschijnlijk dat er nog binnen een redelijke termijn een akkoord over een kaderbesluit inzake de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat zal komen. Het feit dat er reeds verschillende jaren en door verschillende voorzittersschappen over dit voorstel is onderhandeld zonder dat fundamentele meningsverschillen tussen lidstaten gewijzigd zijn over welke gedragingen verplicht strafbaar zouden moeten worden gesteld, maakt het niet waarschijnlijk dat dit voorstel voor een kaderbesluit nog ooit zal worden goedgekeurd.

Momenteel zijn er in de strijd tegen racisme op Europees niveau de volgende instrumenten goedgekeurd.

Ten eerste, op het gebied van de Europese Unie bestaat het gemeenschappelijk optreden van 15 juli 1996 waarin de lidstaten zich ertoe verbinden om ten aanzien van een aantal racistische gedragingen de gerechtelijke samenwerking te garanderen en eventueel in strafrechtelijke sancties te voorzien. Het gemeenschappelijk optreden is niet bindend van aard.

Ten tweede, verder bestaat er binnen de Europese Unie het Europees waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat dat werd opgericht bij verordening van de Raad van 2 juni 1997 met als doel het verlenen van bijstand en expertise op het gebied van racisme en vreemdelingenhaat.

Ten slotte heeft de Raad van Europa op 30 juli 2002 het aanvullend protocol bij Cybercrime Verdrag aangenomen inzake de bestraffing van racistische gedragingen door middel van informaticasystemen.

Op het niveau van de Europese Unie worden er momenteel geen andere instrumenten voorbereid in de strijd tegen het racisme.

06.03 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de minister ik dank u voor uw bijzonder uitvoerig antwoord dat ik met volle aandacht zal analyseren zodra ik in het bezit ben van de tekst.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Interpellatie van de heer Gerolf Annemans tot de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het registreren van het gsm-verkeer van een parlamentslid door een onderzoeksrechter te Antwerpen" (nr. 842)

07 Interpellation de M. Gerolf Annemans à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'enregistrement des communications GSM d'un parlementaire par un juge d'instruction d'Anvers" (n° 842)

07.01 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik interpelleer over die zaak, omdat het volgens mij en volgens mijn partij een ernstige zaak is. Het is niet omdat de gebeurtenissen een parlamentslid van het Vlaams Belang betreffen, dat het u allemaal niet moet interesseren. En als het u niet interesseert, dan is dat al voldoende reden om u te interpellieren. Dat is een beetje de teneur.

Ik heb de hervorming van de Grondwet op dat stuk meegemaakt, evenals de verschillende commissies Vervolgingen in de loop van de jaren '90 in de Agusta-zaak, die de Kamer ertoe inspireerden om de

non contraignante du 15 juillet 1996 et l'Observatoire européen des phénomènes racistes et xénophobes institué par l'ordonnance n°1035/97. Le 30 juillet 2002, le Conseil de l'Europe a adopté le protocole additionnel sur les comportements racistes à l'aide de systèmes informatiques dans le cadre de la convention relative au cybercrime. Il n'existe aucun autre instrument de lutte contre le racisme.

07.01 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): J'ai vécu les réformes de la Constitution qui ont suivi l'affaire Agusta et qui tendaient à faire se dérouler les enquêtes préliminaires relatives à des parlementaires et à des ministres en dehors du Parlement. La préoccupation majeure de ce dernier consistait à éviter que des mesures susceptibles de perturber

preliminaire onderzoeken tegen parlementsleden of waar parlementsleden in betrokken waren, hier buiten te houden. Dat was de zorg, de achtergrond, de ratio legis van die hervormingen.

Maar ik herinner mij nog zeer goed dat het onze belangrijkste zorg was – onder andere de heer Landuyt was daar zeer actief in – dat zulks natuurlijk niet mocht betekenen dat een parlements lid buiten zijn medeweten om, maatregelen op zijn dak zou krijgen die eigenlijk onaanvaardbaar zijn omdat ze de parlementaire werking van het parlements lid zouden belemmeren of zouden kunnen belemmeren. Dus hebben wij een aantal maatregelen ontworpen die precies moesten inbouwen dat een parlements lid niet buiten zijn medeweten aan allerlei onderzoeksmaatregelen, dwangmaatregelen en dergelijke onderworpen zou kunnen worden.

Wij hebben voorts toch nog een toegift gedaan door onderzoeksmaatregelen te beperken tot dwangmaatregelen en terzake in garanties te voorzien. In die dwangmaatregelen werd zeker specifiek beschreven – dat hebben we laten opnemen in een protocol met de procureurs-generaal en dergelijke – wat die dwangmaatregelen nominatim waren. Dat waren zaken als huiszoeking, zaken als – er werd dan nog eens een onderscheid gemaakt om geen enkele verwarring te hebben – telefoonaftap en zaken als de registratie van het telefoonverkeer van een parlements lid. Die laatste twee werden afzonderlijk vermeld, omdat het mevrouw de minister niet interesseerde, maar het Parlement wel.

Ik heb mevrouw de minister nooit parlements lid weten zijn, dus zij kan zich onmogelijk inbeelden wat het belang voor het Parlement is van de bepalingen die wij toen hebben ontworpen. Het kan haar niet interesseren, en het zal haar ook niet interesseren. Ook uit haar antwoord zal blijken dat het haar niet interesseert, daar ben ik zeker van. Wij zullen straks dat antwoord beluisteren, dat onmiddellijk zal aantonen dat het geen antwoord is op mijn interpellatie, maar gewoon een voorgeschreven mededeling.

Die mededeling komt waarschijnlijk van het gerecht, dat nu in recul, in de zaak van de registratie van het telefoonverkeer van Filip Dewinter, zich baseert op het feit dat er een cassatiearrest bestaat dat inzake huiszoeking specifiek vermeldt: "Huiszoeking hoeft niet met het medeweten van het parlements lid te gebeuren". Dat is natuurlijk geen redding voor het gerecht in deze zaak. Een Antwerpse onderzoeksrechter heeft in een overigens futiele zaak zijn macht geïsurpeerd om het Vlaams Belang te intimideren in de stad Antwerpen. Dat is wat er gebeurd is. Dat cassatiearrest, dat zeer beperkt is tot huiszoekingen, wordt misbruikt. Een huiszoeking is in de regel iets waar de betrokkene zelf van afweet en zelf resultaten van ziet als men in zijn kasten en papieren komt pluizen.

Mijnheer Marinower, u kunt zich dat misschien inbeelden, in de verre geschiedenis, want u zit nu misschien wel lelijk te kijken, maar het zou u maar eens moeten overkomen, nietwaar?

Een huiszoeking is iets zeer afgelijnd, waarvan men weet dat het plaatsvindt. Als parlements lid zijn telefoonverkeer zien registreren door een futiel onderzoeksrechter, waarvan er trouwens veel te veel zijn als het over dergelijke zaken gaat, kan echter niet. Ik vraag mij immers af waar het Antwerps gerecht het lef vandaan haalt om zich zo in deze

le bon fonctionnement de l'institution puissent être prises à l'encontre d'un parlementaire à son insu. À cet égard, on s'est borné à énoncer un certain nombre de mesures de contrainte dont fait certainement partie l'enregistrement des communications téléphoniques d'un parlementaire.

Dans un arrêt récent, la Cour de cassation a estimé qu'une perquisition ne devait pas nécessairement être réalisée au su du parlementaire. Cet arrêt ne concerne cependant que les perquisitions et non pas l'enregistrement de communications téléphoniques. Le juge d'instruction anversois s'est indéniablement approprié une compétence qu'il n'a pas dans le but d'intimider le Vlaams Belang.

Il a été clairement prévu, lors de la réforme de la Constitution, qu'un parlementaire pouvait décider lui-même s'il acceptait ou non l'enregistrement des communications téléphoniques. Or il apparaît aujourd'hui qu'il doit collaborer à une enquête dont fait l'objet un tiers. Le président de l'assemblée concernée n'en a même pas été mis au courant.

Cet acte arrogant d'intimidation vise à museler la seule opposition présente à Anvers. La justice ne saurait échapper à la suspicion d'intervention illégitime.

zaak vast te bijten. Dat is de vierde huiszoeking. Men heeft een lijst van zes gsm-nummers opgesteld, inclusief die van Filip Dewinter, om in die futiele zaak hun macht en hun machtsmisbruik te onderstrepen.

Wij zijn van oordeel dat een huiszoeking een maatregel is waarvan men afweet en dat het cassatiearrest zeker niet geldt voor iets waarvan men niets afweet. De bepalingen die wij in verband met de grondwetsherziening hebben vastgelegd, zijn trouwens maatregelen die ertoe strekken dat het parlementslid zelf mag bepalen, meer bepaald als het gaat om een onderzoek dat gericht is tegen een derde, of zijn gsm- en telefoonverkeer mag worden geregistreerd en/of afgeluisterd worden.

Die bepaling in de wijziging van de Grondwet toont duidelijk aan dat wat nu is gebeurd niet kan worden gered door te zeggen dat hij moest meewerken of dat men het heeft gedaan om een derde te onderzoeken. Nee, daarover gaat het niet. Het telefoonverkeer van een parlementslid mag en kan niet worden afgetapt, geregistreerd of beluisterd worden zonder dat ofwel het parlementslid, omdat het gaat over een onderzoek over een derde, zijn toestemming heeft verleend of zonder dat de eerste voorzitter en de voorzitter van het Parlement daarbij zijn betrokken.

Ik herhaal dat wat nu is gebeurd een arrogante intimidatie is van het Antwerps gerecht tegenover de overigens in Antwerpen enige oppositie. Wij zitten daar voor een bijna dictatoriaal regime van partijen die denken dat alles hen is gepermitteerd. Dat is een arrogante intimidatie die erop gericht is om oppositie in die stad onmogelijk te maken en om de oppositie en mensen die iets willen aanmelden bij de oppositie monddood te maken en te intimideren. Volgens die redenering denk ik niet dat het Antwerps gerecht kan ontsnappen aan de verdenking dat zij het telefoonnummer van een parlementslid op een illegale manier hebben geregistreerd.

De ernst van die zaak kan alleen maar worden onderstreept door een interpellatie van de enig overgebleven en tot op heden in dit Parlement nog niet de mond gesnoerde oppositiepartij. Ik heb zeer veel belangstelling voor de wijze waarop de nuances van wat ik hier heb gezegd door de minister zullen worden gepareerd met de mededelingen die zij mij nu zal doen. In het andere geval zal ik verplicht zijn om een motie in te dienen.

07.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Annemans, ik moet u inderdaad meedelen dat het dossier waarnaar u verwijst een lopend gerechtelijk onderzoek betreft. Gelet op de wettelijke bepalingen, en in het bijzonder artikel 57 van het Wetboek voor strafvordering, past het dan ook niet dat ik als minister van Justitie verklaringen afleg over het lopend gerechtelijk onderzoek. Dit doe ik alleen in zeer uitzonderlijke gevallen en met de toestemming van het parket. Dat is hier niet het geval.

07.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: La question concerne une instruction judiciaire en cours. Eu égard à l'article 57 du Code d'instruction criminelle, il ne m'appartient pas de faire des déclarations à ce sujet. Je ne le fais que dans des circonstances exceptionnelles et avec l'autorisation du parquet. Ce n'est pas le cas en l'espèce.

07.03 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal dus verplicht zijn om een motie in te dienen. Een minister van Justitie, en zeker u, mevrouw Onkelinx, zou het niet nalaten om in andere gevallen op een duidelijke manier

07.03 **Gerolf Annemans** (Vlaams Belang): Après avoir entendu cette réponse, je me vois contraint de déposer une motion. La ministre

afstand te nemen van dit machtsmisbruik van het Antwerpse gerecht.

Ik ben voorlopig nog vrij om te spreken. Ik kies mijn woorden. Ik zou het mezelf veel gemakkelijker kunnen maken door daarover omfloerst te doen. Ik ben tenslotte ook een Antwerpenaar en een rechtsonderhorige in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen.

Ik spreek echter toch, omdat ik denk te moeten spreken namens een grote meerderheid van de inwoners van dat gerechtelijk arrondissement, over de onderzoeksrechter. Hij heeft niet alleen illegaal geprobeerd om huiszoekingen in ons partijsecretariaat uit te voeren - wat wij gelukkig hebben kunnen verhinderen -, hij gaat nu nog zo ver om te doen wat hij heeft gedaan zonder dat de minister in algemene of principiële termen er afstand van neemt.

Mevrouw de minister, u hebt zich zelfs verwaardigd om inlichtingen daaromtrent te vragen. U baseert zich op een gewone geschreven mededeling. Collega's, ik weet niet of u de manier hebt opgemerkt waarop de minister het antwoord heeft aangevat en de wijze waarop zij het heeft uitgesproken, die alleen reeds met een geluidsregistratie veelzeggend genoeg zou kunnen zijn. Het is een antwoord dat niet alleen onvoldoende is. Het is volgens mij schandalig.

De rechtsstaat die België zichzelf noemt, is verder aan het afglijden naar een pseudo-dictatoriaal regime waar oppositie steeds riskanter wordt en waar de manier waarop wij oppositie voeren met gerechtelijke intimidaties wordt beperkt. Dat is geen goede zaak.

Wij hebben hier daarnet over de Raad van Europa gesproken. Als men dergelijke toestanden in Oekraïne, in Moldavië of in Servië zou uitvoeren op parlementsleden die de oppositie leiden, dan zou België vooraan staan om in de Raad van Europa te protesteren tegen dat soort van praktijken. Nu gebeurt er niets.

U zit allemaal arrogant te lachen. Ik kan niets anders doen dan symbolisch een gemotiveerde motie in te dienen om ten minste de Kamer aan te bevelen om te protesteren tegen de gang van zaken.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Gerolf Annemans en Bart Laeremans en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Gerolf Annemans
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Justitie,
veroordeelt het feit dat het Antwerpse gerecht op een illegale wijze en zonder de nodige toestemmingen het telefoonverkeer van een Antwerps parlements lid heeft geregistreerd.”

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Gerolf Annemans et Bart Laeremans et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Gerolf Annemans
et la réponse de la vice-première ministre et ministre de la Justice,
condamne le fait que la justice anversoise ait enregistré illégalement et sans les autorisations nécessaires

ne prend même pas ses distances à l'égard de l'action de la justice d'Anvers, pas même sur le plan général ou sur celui des principes. Cette réponse n'est pas simplement insuffisante, elle est scandaleuse. Nous allons au-devant d'une pseudo-dictature à Anvers, où il devient de plus en plus risqué de jouer son rôle d'opposition. Si un parlementaire faisait l'objet de tels faits en Ukraine ou en Moldavie, la Belgique figurerait en première ligne au Conseil de l'Europe pour les dénoncer.

les communications téléphoniques d'un parlementaire anversoïse.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Claude Marinower en Eric Massin.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Claude Marinower et Eric Massin.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

08 **Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schrappen van de namen van verbaliserende agenten op afschriften van processen-verbaal" (nr. 11187)**

08 **Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la suppression des noms des agents verbalisateurs sur des copies de procès-verbaux" (n° 11187)**

08.01 **Patrick De Groote** (N-VA): Mevrouw de vice-eerste minister, mijn vraag om bijkomende informatie was oorspronkelijk gericht aan de minister van Binnenlandse Zaken, maar men heeft ze verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Waarover gaat het? Wel, in de lokale politiezone Waregem zouden volgens een persartikel de namen van agenten niet meer vermeld worden op afschriften van processen-verbaal over verkeersovertredingen wanneer die afschriften doorgestuurd worden naar de geverbaliseerden. Het originele proces-verbaal dat naar het parket wordt gestuurd wordt uiteraard nog wel ondertekend. De reden waarom men zo handelt, zou zijn dat de betrokken politiemensen dan minder worden lastiggevallen door ontevreden verkeersovertreders.

Mijn vragen zijn de volgende. Is het werkelijk zo dat in de lokale politiezone Waregem de afschriften van processen-verbaal over verkeersovertredingen bij de doorzending naar de geverbaliseerden geen vermelding meer maken van de namen? Klopt die info uit de krant? Is dat, wat de politiezone Waregem betreft, voor alle processen-verbaal zo? Of gaat het enkel over verkeersovertredingen?

Hebt u weet, mevrouw de vice-eerste minister, van het fenomeen van bedreigingen van agenten of hulpagenten die processen-verbaal opstellen? Zijn er terzake cijfers bekend, eventueel per politiezone? Is er eenheid in het optreden tegen dergelijke praktijken of wordt dat eigenlijk overgelaten aan het inzicht van de plaatselijke korpsleiding? Kan men eigenlijk zomaar ongestraft verbalisanten bedreigen?

Wat de handelwijze in Waregem betreft, en daaraan gekoppeld: bij het parket van Kortrijk, is die een richtsnoer voor andere politiezones om dezelfde manier van werken toe te passen? Tot daar mijn korte vragen om informatie.

08.02 **Minister Laurette Onkelinx:** Mijnheer De Groote, ik kan u meedelen dat ik de procureur des Konings van Kortrijk heb gecontacteerd inzake de door u geschetste problematiek. Hij deelde mij mee dat in de lokale politiezone MIRA, de gemeenten Anzegem, Avelgem, Spiere-Helkijn, Waregem en Zwevegem, inderdaad op de afschriften van processen-verbaal in verband met verkeersovertredingen geen vermelding meer stond van de naam en de graad van de verbalisant. Er werd enkel vermeld dat het om een vaststelling ging van een politiebeambte van de zone MIRA.

08.01 **Patrick De Groote** (N-VA): Si on en croit la presse, les copies des procès-verbaux ne mentionnent plus les noms des verbalisants dans la zone de police de Waregem, pour éviter que les policiers soient importunés par des contrevenants au code de la route mécontents.

Est-ce exact? S'agit-il uniquement des copies des procès-verbaux concernant les infractions au code de la route ou cette mesure s'applique-t-elle aussi à d'autres procès-verbaux?

La ministre dispose-t-elle de statistiques sur les menaces proférées à l'égard des verbalisants? L'attitude adoptée face à ces pratiques est-elle uniforme ou est-elle laissée à l'appréciation du chef du corps?

Le ministre considère-t-il la décision prise à Waregem comme un exemple à suivre par les autres zones et parquets?

08.02 **Laurette Onkelinx,** ministre: Le procureur du Roi de Courtrai m'a confirmé que, dans la zone de police MIRA, les nom et grade du verbalisant ne figurent plus sur les copies des procès-verbaux. Les copies comportent cependant toujours l'ensemble des constatations et des données contenues dans le procès-verbal

Het afschrift van het proces-verbaal bevat wel alle vaststellingen en gegevens van het aanvankelijke proces-verbaal, zodat de overtreder over voldoende informatie beschikt om de juistheid van de vaststelling te beoordelen.

Hoewel erg ongebruikelijk was die werkwijze niet illegaal.

De werkwijze werd indertijd overeengekomen tussen de politie van Waregem, ondertussen opgenomen in de zone Mira, en de voorganger van de huidige procureur des Konings, die ondertussen op emeritaat is gegaan.

Zo trachtte men te vermijden dat overtreder de dienst overstelpen met nutteloze telefonische oproepen om een persoonlijk onderhoud, terwijl de desbetreffende verbalisanten niet op het kantoor zijn omdat ze onder andere geen dienst hebben, met buitendienst zijn of op verlof zijn. Iedere overtreder kon wel steeds terecht op de permanentie van de zone met zijn vragen. Aldus werd de overtreder aangespoord om zijn opmerkingen schriftelijk over te zenden, al dan niet met het bij het proces-verbaal gevoegde antwoordformulier.

Ondertussen heeft de huidige procureur des Konings beslist dat voortaan de politiezone MIRA, net zoals alle andere politiezones, voortaan de naam en graad op het afschrift van de processen-verbaal moet vermelden.

Ik kan dat laatste initiatief van de procureur des Konings, enkel maar toejuichen. Het is overdreven om in het geval van processen-verbaal in verband met verkeersovertredingen de naam en de graad van de verbalisant niet te vermelden.

original, afin que le contrevenant dispose de suffisamment d'informations pour juger de l'exactitude des faits incriminés. Si cette façon de procéder est inhabituelle, elle n'est pas illégale.

Elle a été convenue en son temps entre l'ancien procureur de Courtrai et la police de Waregem. L'objectif de cette mesure était d'éviter que les agents de police ne soient submergés de demandes téléphoniques en vue d'un entretien personnel avec l'agent verbalisateur. Les personnes en infraction peuvent s'adresser à la permanence de la zone et sont invitées à communiquer leurs observations par écrit en utilisant le formulaire réponse joint à la copie.

Le procureur a décidé dans l'intervalle que les agents de la zone de police MIRA doivent, comme dans toutes les autres zones, indiquer le nom et le grade de l'agent verbalisateur sur les copies. Je me réjouis de cette initiative car, pour les procès verbaux relatifs à des infractions au code de la route, il est excessif de supprimer ces mentions.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het gebruik van niet-geijkte alcoholmeters" (nr. 11189)

09 Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'utilisation d'éthylomètres non étalonnés" (n° 11189)

09.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-premier, dit is een korte vraag.

Er zijn een aantal publicaties verschenen in de pers waaruit zou moeten blijken dat reeds meer dan anderhalf jaar gebruik zou zijn gemaakt van alcoholmeters die niet volgens de wettelijke procedure geijkt zijn. Dat zou ertoe kunnen leiden dat vele veroordelingen voor alcoholgebruik achter het stuur aangevochten kunnen worden voor de politierechtbanken.

Ik weet dat het probleem van de alcoholmeters en de ijking als dusdanig niet tot uw bevoegdheid behoort, maar desgevallend onder de ministers Landuyt en Verwilghen vallen.

Maar ten eerste bent u ongetwijfeld op de hoogte van die berichten.

09.01 Claude Marinower (VLD): Depuis un an et demi déjà, des contrôles sont réalisés à l'aide d'alcoomètres qui ne sont pas étalonnés conformément à la procédure légale. Compte tenu de cette situation, les condamnations pour consommation d'alcool au volant peuvent être contestées devant le tribunal de police.

La ministre est-elle au courant de cette situation? Les conducteurs contrôlés positivement peuvent-ils invoquer cette lacune pour

Ten tweede, zijn er u al gevallen bekend dat die aangelegenheid aangegrepen is door de verdediging om bestraffingen met betrekking tot inbreuken op alcohol achter het stuur te vermijden?

Indien ja, welke maatregelen overweegt u, rechtstreeks, hetzij in samenspraak met uw collega Landuyt?

09.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Marinower, ik kan u meedelen dat de wettelijke procedure voor de ijking van ademanalysetoestellen voorziet in een ijking door het laboratorium van het BIVV onder toezicht van de dienst Metrologie.

Voor 1 januari 2006 beschikte het laboratorium van het BIVV echter niet over de nodige erkenningen om in te staan voor de ijking. Daarom werd tot nu toe de ijking van de ademanalysetoestellen gedaan door de firma die de alcoholtoestellen levert onder toezicht van de dienst Metrologie.

Na iedere ijking of herijking staat de dienst Metrologie in voor de aanbrenging van de ijkzegels. De aanbrenging van de ijkzegels door de dienst Metrologie betekent dat de alcoholtoestellen aan alle wettelijke normen voldoen en dat de toestellen gebruikt mogen worden. Die procedure verzekert de correctheid van de vaststellingen, gedaan met de ademanalysetoestellen.

Bestuurders die betraapt werden op het rijden onder invloed van alcohol zullen de gedane vaststellingen dan ook niet kunnen betwisten teneinde te proberen een bestraffing te vermijden.

Voor de precieze procedure voor de ijking van de ademanalysetoestellen is het volgens mij meer gepast dat u zich zou richten tot de minister van Economie, die bevoegd is voor de dienst Metrologie.

09.03 **Claude Marinower** (VLD): Mevrouw de minister, ik vraag nog om een kleine toelichting. Ik heb begrepen: vóór 1 januari 2006 beschikte het laboratorium niet over de erkenning. Klopt dat? (...) Dank u.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 **Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de werklust van de financiële magistraten" (nr. 11241)**

10 **Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la charge de travail des magistrats des sections financières" (n° 11241)**

10.01 **Claude Marinower** (VLD): Mevrouw de vice-eerste minister, ik heb een vraag ingediend na het lezen van een artikel, verschenen begin april, waaruit blijkt dat een financiële magistraat in Brussel gemiddeld 400 dossiers tegelijk moet behandelen. Dat zou blijken uit de statistieken voor 2005.

Nu weet ik wel dat heel veel substituten zelfs meer dan 400 dossiers per jaar moeten behandelen. Maar wanneer we weten dat die dossiers, specifiek op de financiële sectie, in een aantal gevallen metershoog zijn met duizenden of tienduizenden bladzijden, kan men

contester leur condamnation?
Quelles mesures la ministre prendra-t-elle?

09.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Selon la procédure légale relative à l'étalonnage des éthylomètres, l'étalonnage doit être réalisé par le laboratoire de l'IBSR sous le contrôle du service Métrologie. En janvier 2006, ce laboratoire ne disposait toutefois pas des agréments nécessaires et l'étalonnage a été réalisé par le fournisseur des appareils. Après chaque étalonnage, le service Métrologie était responsable pour le placement des scellés d'étalonnage qui indiquent que les appareils répondent à l'ensemble des normes légales. Les conducteurs contrôlés positivement ne peuvent donc pas contester ces contrôles pour échapper aux sanctions. Pour en savoir plus sur la procédure, il faut se tourner vers le ministre de l'Économie.

09.03 **Claude Marinower** (VLD): En janvier 2006, le laboratoire ne disposait donc d'aucun agrément.

10.01 **Claude Marinower** (VLD): Il ressort des statistiques de 2005 que les magistrats financiers du parquet bruxellois doivent en moyenne traiter quatre cents dossiers en même temps. Ils sont donc véritablement submergés. En conséquence, il faut parfois jusqu'à douze ans avant que les gros dossiers ne soient traités par

zich afvragen of dit mogelijk kan blijven. Dat het parket, zeker de financiële sectie, op dat ogenblik in het werk verdrinkt, is niet denkbeeldig. Bovendien weten we allemaal dat in het arrondissement Brussel, het grootst aantal vennootschappen hun maatschappelijke zetel hebben, met alle gevolgen van dien.

Ik heb een goedgevulde agenda, dus ik ga mijn vraag niet te uitgebreid maken.

U bent ongetwijfeld op de hoogte van die werklust. Sommige zwaardere dossiers, en dat heeft niet alleen te maken met de samenstelling van het financiële parket, moeten 12 jaar wachten op behandeling voor een rechtbank in eerste aanleg, zoals een recente zaak aantoonde.

Worden er maatregelen getroffen om aan deze specifieke werklust iets te doen of om die werklust op een of andere manier te verminderen door meer mensen in te zetten?

Wat is de toestand in de verschillende financiële parketten? Ik heb de grootste rechtbanken van eerste aanleg genomen namelijk Bergen, Gent, Antwerpen en Luik. Zijn er daar ook zulke achterstanden en is de werkdruk op dat specifieke financiële vlak in die andere rechtbanken even groot?

10.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Ik ben op de hoogte van de werklust die er bestaat binnen het parket van Brussel. Daarom heb ik bijna twee jaar geleden een apart protocol gesloten met het Brusselse parket waarbij in bijkomende middelen werd voorzien voor dit korps. Om de rekruteringsproblemen van parketmagistraten op te vangen, heb ik mij toen geëngageerd om een ruim contingent aan parketjuristen te garanderen. Niemand zal ontkennen dat het Brusselse parket op dat vlak zeer goed bedeed is.

De Brusselse procureur van zijn kant heeft er zich toen toe verbonden om belangrijke stappen te zetten voor het wegwerken van de gerechtelijke achterstand in alle onderdelen van zijn parket. Dit moet ook gebeuren door interne organisatorische maatregelen.

Zoals ik daarnet reeds aanhaalde, is de looptijd van een gerechtelijk onderzoek in financiële dossiers niet alleen gelieerd met het aantal beschikbare speurders en magistraten, maar vooral ook met de inzetbaarheid van externe deskundigen.

Het louter verhogen van het aantal magistraten en/of politiemensen voor een bepaald dossier zorgt niet voor een versnelling van de afhandeling, wanneer jarenlang moet worden gewacht op de uitkomst van een expertiseverslag.

Ik heb geen gegevens over de gemiddelde looptijd van een financieel onderzoek in de arrondissementen Mons, Gent, Luik en Antwerpen. Het lijkt mij trouwens gevaarlijk om dergelijke vergelijkingen te maken. Er is niet alleen geen uniforme definitie van een financieel onderzoek, maar ook moet rekening worden gehouden met de specificiteit van elk van voornoemde arrondissementen en van elk dossier.

10.03 **Claude Marinower** (VLD): Mevrouw, ik dank u voor uw antwoord.

le tribunal de première instance.

La ministre est-elle au fait de cette charge de travail? Prendra-t-elle des mesures et recrutera-t-elle notamment du personnel supplémentaire afin de réduire cette charge de travail? Les autres tribunaux de première instance sont-ils confrontés à un arriéré similaire?

10.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Je suis au fait de la charge de travail du parquet bruxellois en faveur duquel un protocole distinct prévoit d'ailleurs des moyens supplémentaires. Je me suis personnellement engagée à garantir un vaste contingent de juristes de parquet pour que le procureur bruxellois puisse s'atteler à résorber l'arriéré. La durée d'une instruction judiciaire ne dépend toutefois pas uniquement des effectifs mais également de la disponibilité des experts externes. Je ne dispose pas de données concernant la durée moyenne des procédures financières dans les autres parquets. Il est par ailleurs très difficile de comparer les dossiers.

10.03 **Claude Marinower** (VLD): Le chef du parquet de Bruxelles a

Echter, in het artikel waaruit ik het verhaal haalde, zei het hoofd van het financiële parket in Brussel – ik citeer –: “Waarschijnlijk moeten we in de toekomst radicaler prioriteiten stellen.” Ik weet dat dat sinds vorige week en sinds twee weken geleden een bijzonder gevoelige uitspraak zou kunnen zijn. Terecht zei hij dat het parket een van de enige diensten is die alle binnenkomende dossiers aanvaardt. Dat is niet vanzelfsprekend, want bedrijven die voor miljoenen euro werden opgelicht, hangen volgens hem immers van het parket af om hun geld terug te krijgen en het faillissement te vermijden. Wij moeten dan volgens hem kiezen tussen de individuele belangen in de kleinere zaken en het algemene belang van de grote fraudedossiers.

Van belang is ook dat hetzelfde hoofd van het financiële parket in Brussel het volgende zegt. Ik citeer nogmaals: “Onze mensen hebben ook te weinig ervaring met alle complexe procedures in de financiële wereld, waardoor bepaalde procedures op het eerste gezicht verdacht lijken, terwijl zij dat niet zijn.”

Mevrouw de minister, de nadruk moet toch eens worden gelegd op het feit dat de externe expertises die worden gevraagd, ten eerste, waanzinnig lang duren en, ten tweede, ongelooflijk duur zijn. De dossiers belanden dan uiteindelijk pas jaren later bij de rechtbank.

De magistraat maakte een interessante denkoefening. Hij vervolgde: “Daarom zouden onze magistraten eens een jaar moeten kunnen meedraaien in de bank- of beurswereld.” Hij onderstreepte daarbij wel dat dat gevoelig lag. Wat gebeurt er immers, wanneer tijdens zo een “stage” strafbare feiten zouden worden vastgesteld?

Alleszins moet, ongeacht het aantal parketjuristen dat nu werd toegevoegd, de nodige, dringende aandacht worden geschonken aan het feit dat het probleem blijkbaar nog altijd vrij groot blijft. Dat blijkt uit de statistieken voor 2005. Dat is dus na ondertekening van het protocol.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Samengevoegde vragen van

- de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de samenwerking van de Antwerpse politie met het veiligheidskorps" (nr. 11244)

- mevrouw Greet van Gool aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het veiligheidskorps in Antwerpen" (nr. 11381)

11 Questions jointes de

- M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la collaboration entre la police anversoise et le corps de sécurité" (n° 11244)

- Mme Greet van Gool à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "le corps de sécurité à Anvers" (n° 11381)

11.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister en minister van Justitie, om ervoor te zorgen dat wij nog zoveel mogelijk antwoorden zouden kunnen krijgen op zoveel mogelijk vragen, ga ik de vraag vrij kort houden.

Op 22 november 2005 hebben ministers Flahaut en Dewael een protocolakkoord afgesloten met militairen die ter beschikking werden gesteld van de lokale politiezones.

déclaré dans un récent article qu'il était urgent d'établir un ordre de priorité radical. Le parquet accepte actuellement tous les dossiers entrants et ils ont tous le même degré d'urgence. Les entreprises ont effectivement souvent besoin d'un jugement et d'une indemnisation pour éviter la faillite. Il en résulte toutefois que les dossiers d'envergure et complexes prennent du retard supplémentaire.

Il a également attiré l'attention sur le manque d'expérience en matière de dossiers financiers complexes. L'organisation de stages pour les magistrats dans le secteur bancaire ou boursier pourrait remédier au problème. Ensuite, les expertises externes sont incroyablement chères et s'éternisent. Le problème de l'arriéré n'est donc certainement pas encore résolu.

11.01 Claude Marinower (VLD): A l'origine, le corps de sécurité a été créé pour décharger la police locale d'une mission bien déterminée: le transport des détenus se rendant au tribunal ou quittant le tribunal. Toutefois, la police d'Anvers préfère assurer

Blijkbaar is er echter in Antwerpen een probleem ontstaan of bestaat er reeds iets langer een probleem. De samenwerking van de Antwerpse politie met het veiligheidskorps blijkt niet echt op de best mogelijke manier te verlopen. Het veiligheidskorps werd in het leven geroepen om de lokale politie te ontlasten van de gevangentransporten van en naar de rechtbanken.

Nu blijkt dat in de samenwerking, die er zou moeten zijn, tussen de Antwerpse lokale politie en het veiligheidskorps die Antwerpse politie deze taken "voor een deel niet zou wensen af te staan aan het lokale veiligheidskorps en liever al deze transporten zelf zou doen, waarbij de leden van het veiligheidskorps voornamelijk gebruikt zouden worden voor de binnendienst in plaats van buitendienst dewelke hun beloofd of toegezegd is bij hun aanwerving."

Zo dadelijk kan mevrouw van Gool vanuit haar invalshoek de vragen aanvullen. Mevrouw de minister, ik had graag van u het volgende vernomen.

Ten eerste, is de beschreven gang van zaken juist? Is de informatie die u op dat vlak bereikt hebt gelijklopend met hetgeen ik net beschreven heb?

Ten tweede, welke acties zult u, hetzij rechtstreeks, hetzij in samenwerking met wie dan ook daarvoor bevoegd zou zijn, ondernemen om die samenwerking te optimaliseren zodat het doel dat bij aanvang van deze samenwerking of bij het opstarten van het korps beoogd werd ook inderdaad ingevuld en bereikt kan worden onder de best mogelijke voorwaarden?

11.02 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb u in het verleden reeds vragen gesteld specifiek over de mogelijkheid tot uitbreiding van het contingent agenten van het veiligheidskorps in Antwerpen. Met de ingebruikname van het nieuwe gerechtsgebouw in Antwerpen is er immers een drastische verhoging van het personeelsbestand nodig.

Nu blijkt er inderdaad onduidelijkheid te bestaan over de invulling van de taken die de agenten van het veiligheidskorps moeten vervullen. Die taken liggen vervat in de wet van 25 februari 2003 en hebben in grote mate betrekking op de overbrenging, bewaking en uithaling van gevangenen. Het gaat dus vooral om buitendienst. De agenten die in Antwerpen tewerkgesteld zijn zouden echter vooral met taken in binnendienst belast zijn.

Er zijn ook problemen met betrekking tot het statuut van de agenten van het veiligheidskorps. Er is nog steeds geen arbeidsreglement. Er moeten ook nog uitvoeringsbesluiten genomen worden in verband met hun pensioenstelsel en hun pensioenberekening. Ook in verband met hun kledij en de vergoeding daarvoor bestaat er nog geen regeling.

Ik had van u dan ook graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

Hoe zit het met de gevraagde uitbreiding van het contingent agenten van het veiligheidskorps?

ces transports elle-même et mettre surtout à contribution les membres du corps de sécurité aux fins d'un usage interne.

La ministre confirme-t-elle cet état de choses? Comment compte-t-elle optimiser la collaboration entre la police locale d'Anvers et le corps de sécurité?

11.02 Greet van Gool (sp.a-spirit): Depuis l'inauguration du nouveau palais de justice d'Anvers, il semble nécessaire de prévoir une extension du contingent d'agents du corps de sécurité. Mais leurs compétences ne sont pas définies clairement. Dans la loi du 25 février 2003, il est essentiellement question du transfèrement, de la surveillance et de l'extraction des détenus mais les agents sont utilisés essentiellement à des fins d'usage interne. Un manque de clarté entoure également le statut de ces agents en matière de règlement du travail, de régime des pensions et des tenues.

Où en est l'extension de personnel demandée? La ministre est-elle informée du flou actuel concernant l'ensemble des missions du corps de sécurité? Que compte faire la ministre? Quand s'attellera-t-elle à l'élaboration du statut du corps de

sécurité?

Bent u ervan op de hoogte dat er in Antwerpen problemen rijzen bij de invulling van de taken van de veiligheidsagenten? Wat overweegt u daaraan te doen?

Ten derde, wanneer zal werk worden gemaakt van het statuut van het veiligheidskorps?

Zullen ook de andere problemen worden aangepakt?

11.03 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, het veiligheidskorps werd in 2003 in het leven geroepen om negen taken te verrichten, waarvan de twee belangrijkste zijn: politie in hoven en rechtbanken en de overbrenging van de gedetineerden naar de rechtbanken. De stelling dat het veiligheidskorps enkel dient om de lokale politie te ontlasten van de gevangentransporten van en naar de rechtbanken, is dus niet correct.

In een zone zoals Antwerpen omvat de werklast van de taak "politie" in hoven en rechtbanken een heel pakket meer uren dan de taak "overbrengingen". Het is dan ook duidelijk dat de personeelsleden meer binnendiensten – politie van hoven en rechtbanken – dan buitendiensten – overbrengingen – krijgen voorgeschoteld.

Er kan heel duidelijk worden gesteld dat bij de aanwerving van de leden van het veiligheidskorps door Justitie nooit werd gesteld dat zij enkel of in de eerste plaats zouden worden aangeworven om de overbrengingen te doen. Er werd steeds duidelijk gesteld dat zij een wettelijk takenpakket van negen verschillende opdrachten dienden te gaan uitvoeren.

Ook de stelling dat de overbrengingen niet zouden worden afgestaan door de Antwerpse, lokale politie moet worden ontkend. Op vraag van de directie van het veiligheidskorps, die reeds meermaals de nodige tussenkomsten heeft gedaan bij de leiding van de Antwerpse politie, werden cijfermatige gegevens gevraagd over de problematiek van de overbrengingen.

De korpschef, de heer Baelemans, heeft de volgende cijfers doorgespeeld.

De leden van het veiligheidskorps aldaar – 16 personeelsleden – maken 22% uit van de personeelsbezetting. De dagcapaciteit bedraagt 73 personeelsleden. Zij hebben in de bewuste periode 71% van de gerechtelijke transfers, 86% van de medische transfers en 48% van de transfers in het kader van de jeugdbescherming bekomen.

Een gemiddeld cijfer van 68% is helemaal niet zo slecht voor het veiligheidskorps, dat slechts 22% van het ingezette personeelseffectief uitmaakt. Daarbij dient nog rekening te worden gehouden met het feit dat vanwege het veiligheidsrisico niet alle taken aan de leden van het veiligheidskorps kunnen worden toegewezen.

Ter titel van vergelijking: in de zone Brussel Hoofdstad – Justitiepaleis – zijn nu reeds een kleine 80 personeelsleden van het veiligheidskorps, tewerkgesteld, waarbij 95% van hun tijdsbesteding bestaat uit de taak "politie van hoven en rechtbanken".

11.03 **Laurette Onkelinx**, ministre: Le corps de sécurité a été créé en 2003 pour remplir un ensemble de neuf tâches, dont les deux principales constituent des tâches policières auprès des cours et des tribunaux ainsi que le transfèrement de détenus vers les tribunaux. Le corps de sécurité n'a donc certainement pas comme seule mission de décharger la police locale du transfèrement de détenus. Par ailleurs, la charge de travail de la police auprès des cours et des tribunaux – ce qu'on appelle le "service interne" -, est nettement plus lourde, en nombre d'heures, que la seule mission de transfèrement, surtout dans la zone d'Anvers. Il n'est pas exact non plus que la police anversoise refuserait de céder la tâche des transfèvements. Entre-temps, la direction du corps de sécurité a demandé à la police anversoise des données chiffrées relatives aux transfèvements.

Les seize membres du corps de sécurité à Anvers représentent 22% des effectifs totaux, d'après le chef de corps Baelemans. Fin 2005, ils assuraient 71% des transfèvements judiciaires, 86% des transfèvements médicaux et 48% des transfèvements dans le cadre de la protection de la jeunesse. Leur charge de travail est donc bel et bien importante.

Des contacts réguliers ont lieu entre la direction du corps de sécurité et les commissaires responsables de la police locale à Anvers; il est possible que ces contacts soient encore développés. Fin 2006, le corps de sécurité a été considérablement

Dit om nogmaals aan te tonen dat er een serieuze werklast is voor deze wettelijke taak, die toegewezen kan worden aan het veiligheidskorps.

Voor wat betreft mijn acties: het regelmatige contact, dat er nu reeds is tussen de directie van het veiligheidskorps en de verantwoordelijke commissarissen van de lokale politie Antwerpen, zal zeker blijven bestaan en mogelijk nog worden uitgebreid.

Tevens kan ik melden dat, in het kader van de uitbreiding van het veiligheidskorps, dat eind 2006 gepland is – plus 100 personeelsleden – en waarbij vanuit de lokale politiezone Antwerpen, een serieuze uitbreiding – met 61 leden – van het aantal personeelsleden van het veiligheidskorps is gevraagd, de komende weken een onderhoud met de leiding van de lokale politiezone Antwerpen zal plaats vinden.

Op deze vergadering kunnen de problemen, die er zouden zijn inzake samenwerking lokale politie-veiligheidskorps zeker ook aan bod komen, zoals dit in het gros van de lokale politiezones nu reeds het geval is. Justitie streeft ook voor de zone Antwerpen een optimale samenwerking politiediensten-veiligheidskorps na.

11.04 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het is zoals in vele gevallen: sommige leden van het parlement stellen vragen, gealarmeerd door een aantal situaties. Dat gebeurt bij u, en ook bij uw collega's. Als ik uw antwoord beluister, is er blijkbaar nergens op het Belgisch grondgebied een betere samenwerking dan de samenwerking tussen het veiligheidskorps en het Antwerpse politiekorps.

De berichten, die mij en collega van Gool blijkbaar ook, daarover bereikt hebben, wijzen in een andere richting. Maar ik zal uw antwoord aandachtig analyseren en naar aanleiding daarvan de nieuwe, of alleszins daarvan op punt staande, korpschef de heer Baelemans, daarover zeer zeker bevragen.

11.05 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mevrouw de voorzitter, ik wil ook de minister danken voor haar zeer uitgebreid antwoord. Waar ik toch ook een beetje op mijn honger blijf zitten: van die 16 personen, die nu actief zijn in het veiligheidskorps in Antwerpen, komt een groot deel van defensie.

Het zijn mensen die de overstap gemaakt hebben van defensie naar justitie, dus naar het veiligheidskorps, en blijkbaar zou hun toen, bij die besprekingen rond die overstap, wel uitdrukkelijk zijn gezegd, dat zij meer taken in die buitendienst, zoals overbrengingen, zouden mogen vervullen.

Zij ontkennen niet dat er heel wat werk is in het justitiegebouw, zeker met het nieuwe gebouw. Zij vragen dat, als het veiligheidskorps wordt uitgebreid, er duidelijk wordt gecommuniceerd over de taakinfilling en over wat er van de betrokkenen wordt verwacht, zodat daarover geen onduidelijkheid meer kan bestaan. Voor de problemen met de taakinfilling van de momenteel aanwezige personen zou het nuttig zijn contact te nemen met het kabinet van de burgemeester.

U hebt wel geantwoord op mijn vraag of er nog werk zal worden

étouffé. Sur les cent membres du personnel supplémentaires, 61 seront affectés à Anvers. C'est la raison pour laquelle une entrevue est prévue avec la direction de la zone de police locale anversoise, au cours de laquelle les difficultés en matière de coopération seront certainement évoquées. Le département de la Justice met tout en œuvre, lui aussi, pour que la coopération soit optimale à Anvers.

11.04 Claude Marinower (VLD): Apparemment, la coopération ne se déroule nulle part ailleurs aussi efficacement qu'à Anvers. Mes informations indiquent toutefois le contraire. J'interpellerai le chef de corps à ce sujet.

11.05 Greet van Gool (sp.a-spirit): La majorité des seize membres du corps de sécurité d'Anvers provient de la Défense. Une description plus précise de leurs tâches s'impose sans doute afin d'éliminer toute imprécision. L'extension constitue une bonne chose.

Quel est le calendrier en ce qui concerne le statut, l'uniforme et le calcul des pensions?

gemaakt van de uitbreiding van het veiligheidskorps. Blijkbaar zal daarover in de loop van de volgende weken een beslissing vallen. Ik heb echter geen antwoord gekregen op mijn vraag over de problematiek van het statuut, de kledij, de pensioenberekening en de timing die daarvoor zal worden gevolgd.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "de aanstelling van drugscoördinatoren" (nr. 11262)

12 Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la désignation de coordinateurs en matière de drogues" (n° 11262)

12.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb u hierover reeds een paar keer ondervraagd, onder meer naar aanleiding van het feit dat men in een van de gevangenissen een vrij aanzienlijke hoeveelheid drugs had onderschept. De vraag die zich dan stelde, was wat voor zin het had om eenieder die de gevangenis muren binnentreedt - advocatuur, u herinnert zich het incident met de onderzoeksrechter en zijn griffier hier in Brussel - te controleren.

U hebt toen gezegd dat daaraan iets zou worden gedaan, dat er twee drugscoördinatoren zouden worden aangeworven die verantwoordelijk zouden zijn voor het drugsbeleid in de gevangenis en meer bepaald het drugsgebruik van de gevangenen te verminderen en het binnensmokkelen van drugs tegen te gaan.

In uw laatste antwoord had u gesteld dat de Nederlandstalige coördinator reeds was aangeworven en de aanwerving van de Franstalige collega aan de gang was. U had tegen eind oktober 2005 ook een nieuwe drugscirculaire aangekondigd.

Ik heb de volgende opvolgingsvragen. Werd de Franstalige drugscoördinator aangeworven? Indien ja, wanneer?

Kan er een overzicht worden gegeven van de verwezenlijkingen van deze twee drugscoördinatoren, waarvan de Nederlandstalige toch al een tijdje is aangeworven?

Kan er reeds sprake zijn van een daling van het drugsgebruik in de gevangenis? Zijn er cijfers beschikbaar voor 2005? Hoe verhouden deze cijfers zich ten overstaan van die van 2004 en 2003?

Werd die circulaire reeds opgesteld en welke doelstellingen worden daarmee beoogd?

12.02 Minister Laurette Onkelinx: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Marinower, sinds 21 november 2005 werd een Franstalige drugscoördinator aangeworven bij de penitentiaire gezondheidszorg.

Ten tweede, beide drugscoördinatoren hebben reeds een aantal initiatieven genomen die betrekking hebben op het informeren van de gedetineerden over de mogelijke opvang, de preventie, de behandelingen en de uit te voeren controles. Tevens zijn er initiatieven genomen voor de personeelsleden.

12.01 Claude Marinower (VLD): Deux coordinateurs seraient chargés de la politique en matière de drogues dans les prisons et devraient plus particulièrement s'employer à réduire la consommation de drogues et à lutter contre l'introduction frauduleuse de drogues dans les prisons. La ministre a également annoncé une nouvelle circulaire en matière de drogues. Le coordinateur néerlandophone en matière de drogues serait déjà en service depuis un certain temps. Quand le coordinateur francophone a-t-il été engagé? Quels résultats ont-ils atteints? Dispose-t-on de chiffres concernant les décès par overdose et les saisies de drogues effectuées dans les prisons en 2005? Comment la situation a-t-elle évolué depuis 2003? Quels sont les objectifs de la nouvelle circulaire en matière de drogues?

12.02 Laurette Onkelinx, ministre: Le coordinateur francophone en matière de drogues a été recruté le 21 novembre 2005. Les deux coordinateurs ont pris des initiatives pour informer le personnel et les détenus sur les possibilités de prise en charge, la prévention, les traitements et les

Bij wijze van voorbeeld noem ik de oprichting van de centrale aanmeldingspunten binnen een aantal gevangenissen die het de gedetineerden mogelijk maakt toegang te hebben tot informatie over hulpverlening en behandeling van de drugsproblematiek. Er worden folders verdeeld en dit gebeurt met de medewerking van vertegenwoordigers van diensten voor hulp aan verslaafden van buiten de penitentiaire inrichtingen.

Verder noem ik ook het geven van specifieke opleidingsmodules aan de penitentiaire beambten inzake de verschillende aspecten van de problematiek van de drugsverslaving zoals de verschillende soorten producten en hun werkingswijze, de behandelingen met vervangende middelen, de virale infecties, het opsporen, voorkomen en genezen ervan.

Ten derde, wij beschikken in dit stadium niet over valide statistische gegevens inzake het aantal sterfgevallen ten gevolge van overdosissen in de gevangenissen, noch over de ontdekking van drugs. Hetzelfde geldt voor de cijfers inzake het eventueel verminderen van het drugsgebruik in onze gevangenissen. Het is om die reden dat de drugscoördinatoren ermee belast zijn binnen een aantal maanden een statistisch instrument op te stellen.

Ten vierde, het opstellen van de rondzendbrief over drugs bevindt zich op dit moment in de laatste fase.

12.03 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de minister, rekeninghoudend met uw grondig antwoord, waarvoor ik u dank, zal ik u waarschijnlijk net voor het zomerreces daarover opnieuw ondervragen, in de hoop dat tegen dan dat statistisch instrument inderdaad voorhanden is en dat de rondzendbrief waaraan thans nog gewerkt, wordt afgewerkt is. Ik dank u.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De **voorzitter**: Zo komen wij tot vraag nr. 11267 van mevrouw Lahaye over de moeilijkheden binnen de rechtbank van eerste aanleg te leper.

12.04 Sabien Lahaye-Battheu (VLD): Mevrouw de voorzitter, die vraag is vorige week gesteld en staat ten onrechte op de agenda.

De **voorzitter**: Dat is goed nieuws. Dan behandelen wij meteen de volgende vraag.

13 Samengevoegde vragen van

- de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het voorlezen van vonnissen" (nr. 11305)
- de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "het verplicht voorlezen van vonnissen op de terechtzitting" (nr. 11385)

13 Questions jointes de

- M. Servais Verherstraeten à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lecture des jugements" (n° 11305)
- M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "la lecture obligatoire des jugements lors des audiences" (n° 11385)

13.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de minister, ik zal het kort houden en terzake verwijzen naar artikel 190, laatste lid, van het Wetboek van strafvordering dat de voorlezing van vonnissen

contrôles à effectuer. Des points de contact centraux ont été créés et des dépliants distribués, en collaboration avec les services externes d'aide aux toxicomanes. Le personnel a suivi des modules de formation spécifiques sur différents aspects de la toxicomanie.

À ce jour, il n'existe pas de données statistiques sur les décès par overdose, la découverte de drogues ou la consommation de drogues dans les prisons mais les coordinateurs devront y veiller prochainement. La rédaction de la circulaire en matière de drogues est en voie de finalisation.

13.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Le dernier alinéa de l'article 190 du Code d'instruction

tijdens de zitting regelt.

U kent het belangrijke strafdossier van Pineau-Valencienne, waar het lezen van het vonnis geruime tijd in beslag heeft genomen. Er zijn praktijken bekend, links en rechts, wat kleinere strafzaken betreft, waar men louter het beschikkend gedeelte van het vonnis voorleest, vandaar mijn vragen aan u, mevrouw de minister.

Ten eerste, moet artikel 190, laatste lid, van het Wetboek van strafvordering zo worden uitgelegd dat de volledige lezing tijdens de zitting moet gebeuren of kan men zich inderdaad beperken, met respect voor dat artikel, tot het louter beschikkend gedeelte van het vonnis?

Ten tweede, indien zulks zo zou zijn, bent u van oordeel dat het lange voorlezen van gerechtelijke beslissingen aan banden moet worden gelegd, en wat suggereert u terzake?

Ten derde, mevrouw de minister, wat is inzake het raadplegen van vonnissen en arresten via het internet, zoals het in Nederland gebeurt, uw opinie? Ik dank u.

13.02 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de vice-eerste minister, ik ga niet in herhaling vallen. De zaak-Pineau-Valencienne is waarschijnlijk een uitschieter. Maar wie regelmatig op een rechtbank of een hof komen, weet dat in sommige gevallen het zover gaat dat de behandeling van een aantal zaken gewoon wordt uitgesteld om gedurende twee en een half uur de motivering voor te lezen, en dat daarvoor bijna een volledige zitting op de rol wordt gezet, dat allemaal in aanwezigheid van – in vele gevallen – buitenlanders die geen woord begrijpen van wat er wordt voorgelezen en van hun advocaten die ertoe worden gehouden de hele voormiddag die voorlezing van het vonnis of het arrest bij te wonen. Bovendien bestaat er geen uniformiteit terzake. Sommige magistraten zeggen: het beschikkend gedeelte zal wel volstaan, u zult de motivering straks lezen; terwijl anderen, zonder dat daarvoor een of andere reden bestaat, wel met de voorlezing beginnen.

De wettelijke basis – collega Verherstraeten heeft er naar verwezen – is artikel 190, laatste lid, van het Wetboek van strafvordering. In het nieuwe Wetboek van strafvordering, naar aanleiding van de zogenaamde Grote Franchimont-wet – wij zullen ooit komen tot dat gedeelte, neem ik aan – blijft die zienswijze behouden. Ik verwijs in concreto naar artikel 365 van het ontwerp.

Er kunnen een aantal vragen gesteld worden bij die eerder archaische aanpak, die misschien in zijn historische context nog te begrijpen is, maar ik meen dat de partijen in het betrokken proces enkel willen weten of zij schuldig worden bevonden, of er een bestraffing is, en welke die is. Wat de procedurele kwesties betreft en de motivering die het Hof of de rechtbank daartoe geleid hebben, daarvan zullen wel zij te gepasten tijde kennis van nemen, in plaats van gedurende twee en een half uur als een gek notities te nemen en maar te hopen dat zij goed hebben begrepen wat is voorgelezen.

De hele procedure is – collega Verherstraeten heeft er terecht op gewezen – vrij tijdrovend en dat komt zeker en vast de discussie over de gerechtelijke achterstand niet ten goede. Ik meen dat indien men

criminelle concerne la lecture du jugement lors des audiences. Pour M. Pineau-Valencienne, cette lecture a duré deux jours. Dans le cas d'affaires mineures en matière pénale, le juge se borne généralement à lire le dispositif du jugement.

Le juge doit-il lire l'intégralité ou seulement le dispositif du jugement? La ministre entend-elle limiter la lecture des jugements? Quelles mesures va-t-elle prendre le cas échéant? Désire-t-elle permettre la consultation de jugements sur l'internet, comme aux Pays-Bas?

13.02 Claude Marinower (VLD): M. Pineau-Valencienne était un cas exceptionnel mais, dans la pratique, il arrive fréquemment que d'autres affaires soient reportées pour permettre la lecture d'un long jugement. Les intéressés ne comprennent souvent pas un iota de ces jugements et leurs avocats sont dans l'impossibilité de noter chaque détail durant des heures. De plus, on observe un manque absolu d'uniformité dans l'interprétation de l'article 190, dernier alinéa. Le nouveau Code d'instruction criminelle dispose cependant à nouveau à l'article 365 que le jugement est prononcé en audience publique.

La lecture du jugement n'a en soi pas beaucoup de sens. Les parties à un procès ne sont intéressées que par la peine. Les avocats ne peuvent analyser un jugement ou un arrêt que s'ils disposent du texte intégral. La lecture à haute voix nécessite beaucoup de temps et ne contribue assurément pas à la résorption de l'arriéré judiciaire.

La ministre estime-t-elle que l'article 190, dernier alinéa est dépassé? Dans l'affirmative, quelle solution entend-elle

zou optellen hoeveel tijd er per jaar wordt gespendeerd aan het voorlezen van vonnissen en arresten, men daarvan zou opkijken, des te meer daar het in vele gevallen om 9 uur 's morgens begint, bij het begin van de zitting en dat men om 10 uur nog altijd bezig is met het voorlezen en het uitspreken van vonnissen of arresten.

Ten eerste, is het ook uw mening dat het voorlezen van vonnissen misschien achterhaald is en in se niet bijdraagt tot wat dan ook?

Ten tweede, wat bent u van plan om het euvel aan te pakken? Behoort een herziening van het desbetreffende artikel van de Grondwet tot de mogelijkheden?

Kan het lange voorlezen niet worden opgelost door enkel de essentiële delen van het vonnis voor te lezen? De heer Verherstraeten verwijst in dat verband naar het internet. Andere verwijzingen kunnen gebeuren. Zo zouden de betrokkenen onmiddellijk kunnen beschikken over een kopie van de uitspraak en niet zoals nu in vele gevallen gebeurt, namelijk dat zij zelfs geen kennis kunnen nemen van de kopie. De kopie moet immers nog worden ondertekend en door de griffie worden behandeld. Pas de dag erna kunnen zij dan lezen wat zij gedurende tweeëneenhalf uur hebben aanhoord

Ten derde, bent u bereid om aan de procedure aanpassingen aan te brengen?

Ten vierde, denkt u niet dat het probleem ook kan worden aangepakt in het kader van de besprekingen van de zogenaamde "Grote Franchimont"-wet?

Ten vijfde, zou het niet interessanter zijn, eenmaal het elektronisch dossier operationeel is, om het vonnis zo snel mogelijk via de moderne communicatiemiddelen – daarin volg ik de heer Verherstraeten – door te sturen naar de advocaten van de partijen?

13.03 Minister **Laurette Onkelinx**: Mevrouw de voorzitter, uit de rechtsleer kan ik opmaken dat in strafzaken de vonnissen in openbare terechtzittingen en in aanwezigheid van het openbaar ministerie moeten worden uitgesproken. De aanwezigheid van het openbaar ministerie is op straffe van nietigheid voorgeschreven.

In principe moeten de vonnissen in extenso door de rechter worden voorgelezen. De praktijk bestaat er momenteel echter in dat de voorlezing beperkt blijft tot die uitspraken waar de partijen of hun advocaten aanwezig zijn en hierom verzoeken. Ook wordt dan in onderling overleg bepaald of de voorlezing al dan niet wordt beperkt tot het beschikkend gedeelte.

In de praktijk rijzen daarover geen moeilijkheden. Ik zie dan ook geen reden om hierin wetgevend tussen te komen. Het is immers slechts in bepaalde uitzonderlijke gevallen dat een dergelijke voorlezing in extenso vragen oproept.

Momenteel moeten de partijen betalen als zij een afschrift van een vonnis in strafzaken wensen te bekomen.

In het wetsontwerp betreffende de hervorming van de strafprocedure

apporter à ce problème? L'article 149 de la Constitution pourrait-il éventuellement faire l'objet d'une révision? Peut-on résoudre le problème en ne lisant que le dispositif du jugement, en envoyant le texte par l'internet ou en remettant immédiatement une copie du jugement? La ministre a-t-elle l'intention d'aborder cette question lors de la discussion sur le "Grand Franchimont"? Si le dossier électronique est opérationnel, le jugement peut-il être transmis aux avocats par l'internet?

13.03 **Laurette Onkelinx**, ministre: Selon la doctrine, les jugements dans les affaires pénales doivent être rendus en public et en présence du ministère public. En principe, le jugement doit être lu in extenso et à haute voix mais, dans la pratique, on ne lit ainsi que les passages demandés par les parties. De même, il est décidé en concertation si la lecture est limitée ou non au dispositif. La lecture in extenso ne soulève de questions que dans des cas exceptionnels. Point n'est donc besoin d'une initiative législative.

Actuellement, les parties doivent payer pour obtenir une copie d'un jugement pénal. Le projet de loi portant réforme de la procédure

is erin voorzien dat de partijen of hun advocaten, zoals in burgerlijke zaken, automatisch een kopie ontvangen. Wanneer het Phenix-project volledig operationeel zal zijn, zal zulks daarenboven kunnen via een e-mail waardoor een grote werklast en veel supplementaire kosten worden vermeden.

Ik zie dus geen onmiddellijke noodzaak om vonnissen in strafzaken te publiceren op het internet. Het element van de privacy is hierbij niet onbelangrijk. Dit gaat al snel lijken op een elektronische schandpaal. Niet elke strafrechtelijke uitspraak is maatschappelijk relevant waarvoor een algemene bekendmaking zich opdringt. Voor die uitspraken die dat wel zijn, zijn binnen elk arrondissement wel regelingen uitgewerkt met de pers, waardoor zij haar informatietaak correct kan uitvoeren.

Comme je viens de l'expliquer, je ne vais pas prendre d'initiative pour le moment car les choses vont changer avec Phénix et il faudra peut-être procéder à une évaluation. Il faudra notamment voir si le fait de prononcer en audience publique n'a pas une importance pédagogique, notamment sur l'auteur d'infractions. Je n'en sais rien, je dis simplement que nous pourrions peut-être en parler à ce moment-là, lorsque, par le biais de Phénix, il y aura une information systématique, par écrit, des jugements rendus.

13.04 Servais Verherstraeten (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord. Maar ik vind de premisse in uw antwoord, namelijk dat het op het terrein geen problemen geeft - en ik ben ervan overtuigd dat collega Marinower het met mij eens is - dat die premisse niet met de realiteit strookt. Ik heb de indruk dat diegenen die u behulpzaam zijn geweest bij de opmaak van dit antwoord, zeer ver van de realiteit staan. Dit 19^e eeuwse systeem geeft een hoop tijdverlies waarvan collega Marinower daarnet een paar terechte elementen heeft aangehaald en die ik dan ook niet zal herhalen.

Ten tweede, een strafvonnis geldt erga omnes en bijgevolg is het per definitie publiek. De voorlezing van een vonnis of een arrest heeft geen enkele pedagogische finaliteit. Een magistraat hoort zelfs zijn vonnissen en arresten niet te verantwoorden, evenmin uit te leggen. De meest aangewezen manier om een vonnis of een arrest erga omnes te laten gelden, is dan ook het raadpleegbaar te maken via de moderne communicatiemiddelen, zoals dat bij het Arbitragehof gebeurt, zoals dat met de arresten van de Raad van State gebeurt en zoals dat mijns inziens volgens het karkater van een strafvonnis, hier eigenlijk ook zou kunnen gebeuren. In het kader van de privacy zou men met initialen kunnen werken of wat dan ook. Maar de suggesties die u hier doet om daar praktisch in te zijn en afspraken rond te maken met de media, lijken mij toch niet de meest aangewezen weg.

Bij de besprekingen van de wet Franchimont moet dit zeker onder de loep worden genomen. Ik zou suggereren dat in afwachting daarvan er al minstens met de procureurs-generaal overlegd zou worden binnen het college om minstens de voorlezing te beperken tot de beschikbare gedeelten van de vonnissen en de arresten om zo het tijdverlies op de zitting, zowel voor de zetel, de staande magistratuur als voor de advocatuur, tot het strikte minimum te beperken.

pénale prévoit que les parties recevront automatiquement une copie. Dès que le projet "Phénix" sera opérationnel, les jugements pourront être communiqués par la voie d'un courrier électronique. Je ne vois dès lors pas la nécessité de les publier sur l'internet. En outre, des réserves peuvent être formulées au regard de la protection de la vie privée et les jugements ne présentent pas tous un intérêt sur le plan sociétal. Des dispositions peuvent être convenues avec les presse en ce qui concerne les jugements qui présentent un tel intérêt.

Voorlopig neem ik geen initiatief, omdat Phenix een en ander zal wijzigen en de toestand nadien eventueel geëvalueerd moet worden.

13.04 Servais Verherstraeten (CD&V): La prémisses de la réponse de la ministre est inexacte. Affirmer qu'il n'y a pas de problèmes sur le terrain ne correspond pas à la réalité. Ce système du XIXe siècle entraîne une importante perte de temps.

Le jugement pénal constitue un jugement "erga omnes" et est donc public. Sa lecture n'a aucune valeur pédagogique parce que le magistrat ne doit pas motiver son jugement. La publication électronique me semble être la solution la plus appropriée. Pour des raisons de respect de la vie privée, on pourrait, par exemple, utiliser les initiales.

J'espère que ce problème sera évoqué lors de l'examen de la loi Franchimont. Je demande également à la ministre de se concerter avec le collège des procureurs généraux pour limiter la lecture au dispositif.

13.05 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik ben het eens met de opmerking van de heer Verherstraeten. Ik denk dat degenen die u hebben ingelicht over wat zou moeten doorgaan als de dagelijkse praktijk het alleen maar hebben van horen zeggen of vanuit hun vroegere carrière waarin zij nog dagelijks op de rechtbank kwamen, in welke positie dan ook. Wie dagelijks op een rechtbank komt, weet dan geen enkele correctionele zitting begint voor 10 uur of 10.15 uur als er een heleboel vonnissen moeten worden uitgesproken.

Ik heb geen enkele probleem met het verhaal van het educatief element of het element over wat in het openbaar gezegd zou zijn in het kader van die uitspraak. Het betreft hier voornamelijk de bestraffing. Welke motivering een rechtbank of een hof ook kan hebben om tot een uitspraak te leiden, dat is niet datgene dat zal bijdragen tot wat dan ook tegenover degene die een veroordeling oploopt.

Ik ben het ook eens met de heer Verherstraeten dat, tenzij in uitzonderlijke gevallen en op algemeen verzoek bijvoorbeeld van de verdediging, bijvoorbeeld omdat men die motivering wel willen horen uitspreken, om welke reden dan ook, men zich zou beperken tot het voorlezen van het beschikkend gedeelte. Ik ben het evenzeer eens met de heer Verherstraeten dat daarover afspraken moeten kunnen worden gemaakt in het kader van de besprekingen met het College van procureurs-generaal. Ik denk dat dit tot de voldoening van de dagelijkse gebruikers van justitie, de rechtsonderhorigen niet in het minst, zou bijdragen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

La **présidente**: Madame la ministre, j'ai compris que vous deviez partir avant midi.

13.06 Laurette Onkelinx, ministre: Madame la présidente, je peux répondre à la question suivante, mais il faut que je parte après pour participer à une réunion avec des autorités judiciaires.

13.07 Claude Marinower (VLD): Pour une partie de ma question, je dispose de votre réponse du mois de décembre.

De **voorzitter**: Er is afgesproken dat morgennamiddag tussen 2 en 3 uur de minister beschikbaar is voor antwoorden op de rest van de vragen.

13.08 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de voorzitter, aangezien het over adoptie ging, ben ik al tevreden als ik het schriftelijk uittreksel krijg. Dan mag mijn vraag worden geschrapt.

13.09 Claude Marinower (VLD): Ik heb nog maar één vraag, want mijn tweede vraag over het instellen van barema's is uitgesteld.

14 Vraag van de heer Claude Marinower aan de vice-eerste minister en minister van Justitie over "Belgische financiële steun in de Palestijnse gebieden" (nr. 11319)

14 Question de M. Claude Marinower à la vice-première ministre et ministre de la Justice sur "l'aide financière belge octroyée dans les territoires palestiniens" (n° 11319)

14.01 Claude Marinower (VLD): Mevrouw de minister, naar

14.01 Claude Marinower (VLD):

aanleiding van een bezoek dat u bracht aan Israël en de Palestijnse gebieden, heb ik u in november 2005 ondervraagd. U hebt mij toen heel uitvoerig toegelicht over welke projecten het ging. Het eerste onderdeel van mijn vraag is er per vergissing in gekomen en vervalt.

Het tweede onderdeel blijft echter zijn volle belang behouden. Het is natuurlijk geen brief die u rechtstreeks aanbelangt, maar het geeft een beetje aan waarover wij bezig zijn. Wij weten allemaal dat de verkiezingen eind januari een regering aan de macht hebben gebracht die helemaal wordt geleid door leden van Hamas, een organisatie die nog steeds op de lijst van terroristische organisaties staat. Het zou een beetje gek zijn dat, enerzijds, wij het hier geregeld hebben over de strijd tegen het terrorisme en, anderzijds, dat er niets zou veranderen aan de hulp die wordt geboden aan een regering die wordt geleid door een organisatie die op die lijst staat.

Waarom is en blijft deze vraag zo belangrijk? Mevrouw de minister, ik vraag uw bijzondere aandacht voor een brief die gericht is aan de minister van Buitenlandse Zaken, door de Délégation Générale palestinienne. Ik wil er slechts één passage uit halen. De brief werd getekend door mevrouw Leïla Chahid, délégué générale de la Palestine à Bruxelles et auprès de l'Union européenne. Ik citeer een passage uit die brief:

«L'arrivée au pouvoir en Palestine d'un mouvement porteur d'espoir.»

Dat is de motivering om de hulp die zij al krijgen, voor hun afvaardiging hier in Brussel, te zien verhogen van 50.000 euro naar 100.000 euro.

«L'arrivée au pouvoir en Palestine d'un mouvement porteur d'espoir.»

Als men dat schrijft, twee of drie dagen nadat een moordende aanslag in Israël werd opgeëist door een organisatie en dat Hamas heeft gezegd dat zij zich perfect daarin kunnen vinden, dan stel ik mij de vraag of bepaalde geldstromen naar de projecten die door u, vanuit uw bevoegdheid, worden gesteund, nog altijd beschouwd kunnen worden als conflictpreventie. Als men zulke boodschappen krijgt, kan men dan nog altijd zeggen dat men bezig is met conflictpreventie? Als men te maken heeft met een organisatie die dat zegt – de brief dateert van 10 april, na de aanslag – dan stel ik mij die vraag.

Mevrouw de minister, ik zeg u terloops dat ik de vragen ook gesteld heb aan uw andere collega's die daarbij betrokken zijn, zoals de heer De Decker en de heer De Gucht. De vraag is: worden die projecten onomwonden voortgezet? Wordt er in een ander financieringsmodel voorzien? Bent u ervan overtuigd dat de gelden die naar die projecten gaan rechtstreeks naar die projecten gaan en dat ze dus op geen enkele manier een organisatie steunen, zoals de organisatie die ik heb beschreven?

14.02 Laurette Onkelinx, ministre: Depuis 2003, sept projets de diplomatie préventive ont été décidés par mon département. Il s'agit de projets dont les moyens sont versés à des ONG, des associations et des centres universitaires, sans rapport avec l'Autorité palestinienne. De ce point de vue, la formation d'un gouvernement palestinien par le Hamas ne change rien à ces projets, d'autant plus qu'ils sont presque achevés.

L'actuel gouvernement palestinien est composé de membres du Hamas, qui figure sur la liste des organisations terroristes. Le maintien tel quel de notre aide au gouvernement palestinien serait dès lors contraire à notre lutte contre le terrorisme.

Dans son courrier adressé au ministre des Affaires étrangères le 10 avril 2006 – donc après les attentats –, Mme Leïla Chahid de la Délégation générale palestinienne parle de "l'arrivée au pouvoir en Palestine d'un mouvement porteur d'espoir". La délégation palestinienne à Bruxelles a recours à cet argument pour justifier un soutien accru de la part de notre gouvernement.

Les aides financières qui relèvent de la compétence de la ministre de la Justice sont-elles toujours considérées comme des instruments de prévention des conflits? Un autre modèle de financement sera-t-il prévu? La ministre peut-elle garantir que les fonds seront versés directement aux projets en question et ne tomberont pas entre les mains d'autres acteurs?

14.02 Minister Laurette Onkelinx: Sinds 2003 heeft mijn departement in het raam van de preventieve diplomatie zeven projecten goedgekeurd. Het gaat om projecten waarvan de middelen aan ngo's, aan

Par ailleurs, en novembre dernier, j'avais signé une lettre d'intention avec mon homologue palestinien, prévoyant une coopération judiciaire afin d'aider les Palestiniens à construire leur Etat de droit. Comme vous, je continue de penser que l'élaboration d'un système judiciaire fort et indépendant revêt une importance cruciale pour l'avenir de la région. Nonobstant cette considération, je puis vous dire que tant mon cabinet que mon administration n'entretiennent plus de contacts avec des officiels palestiniens. L'accord de coopération n'est pas en négociation.

En revanche, je noue des contacts pour voir quels sont les moyens de soutenir le système judiciaire palestinien par d'autres voies, et ce en parfait accord avec les positions belge et européenne.

verenigingen en aan universitaire centra worden gestort, die los staan van de Palestijnse Autoriteit. De vorming van een Palestijnse regering door Hamas verandert dus niet aan die projecten, die trouwens bijna zijn afgelopen.

In november vorig jaar hadden de Palestijnse justitieminister en ikzelf voorts een intentiebrief ondertekend, waarin een gerechtelijke samenwerking in het vooruitzicht werd gesteld om de Palestijnen te helpen hun rechtsstaat op te bouwen. Ook al is de ontwikkeling van een sterk en onafhankelijk gerechtelijk systeem van cruciaal belang voor de toekomst van de regio, toch onderhouden mijn kabinet en mijn administratie geen contacten meer met de Palestijnse overheid en lopen er geen onderhandelingen over het samenwerkingsakkoord.

Ik leg wel contacten om na te gaan hoe het Palestijnse gerechtelijk systeem op andere manieren kan worden ondersteund, rekening houdend met het Belgische en het Europese standpunt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Morgen tussen 14 uur en 15 uur kunnen wij onze agenda afwerken.

14.03 **Laurette Onkelinx**, ministre: Mme Claes a-t-elle retiré sa question n° 11349?

La **présidente**: Oui, Mme Claes ne sait pas venir demain. Mme Lahaye-Battheu et Mme Lanjri seront présentes. Par contre, nous n'avons pas de nouvelles de M. Wathelet.

La réunion publique de commission est levée à 11.59 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.59 uur.